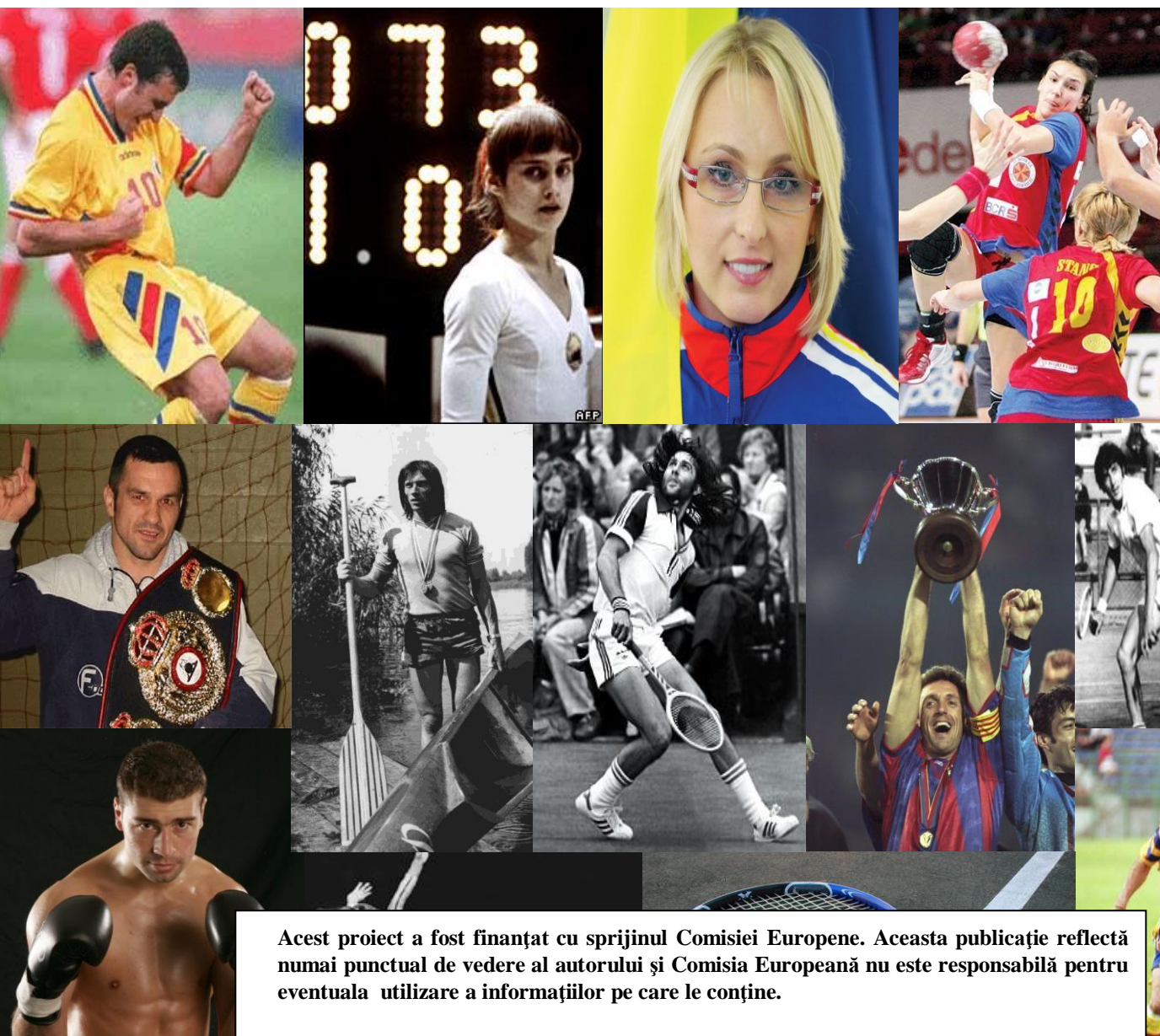

Sportivi celebri

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Aceasta publicație reflectă numai punctual de vedere al autorului și Comisia Europeană nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

"Mâine poate fi ziua ta. Ziua unui nou
campion".

"Tomorrow can be your day. The day
of a new champion."

Sportivi români celebri

Prefață

O carte despre campionii unei țări este o carte de istorie.

Mai întâi, pentru că ea se constituie într-o cronică fidelă a succeselor olimpice românești. Apoi, pentru că fiecare capitol în parte, fiecare "nume" de fapt, reprezintă un exemplu, un drum pe care tinerele generații de performeri este bine să îl cunoască în toate detaliile. Asemenea valoroșilor lor predecesori, campionii de azi și de mâine ai sportului românesc nu pot atinge înaltele piscuri olimpice decât printr-o totală dăruire și angajare, individuală și colectivă în delungile ore de antrenament, în încheștarea dâră cu partenerii de întrecere.

O parte din sportivii români (Ilie Năstase, Gheorghe Hagi, Nadia Comăneci) vor fi prezentați în această carte împărțită în două părți ilustrând aurul românesc, "Generația de aur" și "Generația de astăzi".

Generația de aur

Una dintre cele mai înfloritoare perioade din anele sportului românesc, generația de aur a adus mult prestigiu țării noastre pe plan internațional. Sportivi ca Gheorghe Hagi, Ilie Năstase și Nadia Comăneci au reușit prin muncă și sacrificiu să devină campioni mondiali, demonstrându-și valoarea în fața unei întregi lumi și câștigându-și locul în istorie. Ei au adus României glorie, faimă și recunoaștere ca fiind patria mamă a multor valori internaționale în lumea sportului.

Comitetul Olimpic Român a fost înființat în anul 1914 iar în 1924 România a participat pentru prima dată la Jocurile Olimpice, editia a VIII-a.

Până în prezent naționala României a participat la 7 campionate mondiale. Perioada de glorie au fost anii '90. În 1994 România a ajuns în sferturile de finală de la Campionatul Mondial din SUA, fiind cea mai bună performanță obținută până azi. "Generatia de aur" care a reușit aceste performante l-a avut ca lider pe Gheorghe Hagi.

România începând din anul 1924 a participat la toate Jocurile Olimpice, excepție fiind anii 1932, 1948 și 1960. Începând de la 1924 (Olimpiada de la Paris) până în 2008 (Olimpiada de la Beijing) România a câștigat 292 de medalii: 86 de aur, 89 de argint și 117 de bronz.

Nadia Elena Comănesci

Nadia Elena Comănesci (născută pe 12 noiembrie, 1961) este o gimnastă română, câștigătoare a trei medalii olimpice de aur la Olimpiada din vara anului 1976, și prima gimnastă care a primit scorul perfect într-o olimpiadă olimpică. Ea este, de asemenea, câștigătoare a două medalii de aur la Jocurile Olimpice de vară 1980. Ea este una dintre cele mai cunoscute gimnaste din lume și, împreună cu Olga Korbut, primește laude pentru popularizarea sportului din întreaga lume.

Începutul vieții:

Comănesci s-a născut în Gheorghe Gheorghiu-Dej (acum Onești), română, ca fiica lui Gheorghe și Ștefania-Alexandrina. Mama ei gravidă a văzut un film rus, în care numele eroinei a fost Nadya, versiunea diminutiv cu privire la numele Nadyezhda Rusă (ceea ce înseamnă, literal, "Speranța"). Ea a decis că fiica ei ar fi numit pe Nadia, de asemenea. Nadia, de asemenea, are un frate mai mic pe nume Adrian.

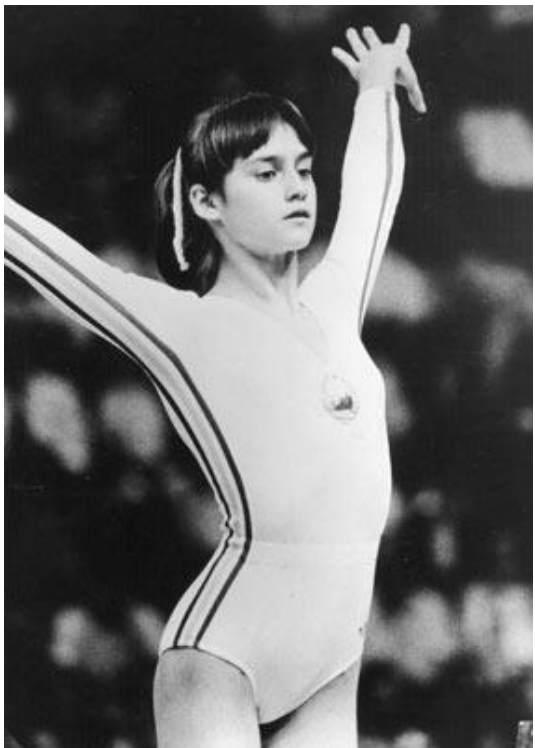
Nadia a început gimnastica la grădiniță cu o echipă locală numită "Flacăra", cu antrenorii Duncan și Munteanu. La vârsta de 6 ani ea a fost ales pentru a participa la școala de gimnastică Béla Károlyi, după ce Karolyi a observat-o pe ea și pe o prietenă cum se jucau în curtea școlii..

Nadia s-a antrenat cu Károlyis pe când avea 7 ani, în 1969. Ea a fost unul dintre primii studenți la școala de gimnastică cu sediul în Onești

înființată de Béla și soția sa, Marta, care mai târziu au mers în Statele Unite și au devenit antrenorii multor gimnaste americane premiate mondial.

Nadia a ajuns pe locul 13 în primul său campionat, "Campionatul Național Român" în 1969.

Un an mai târziu, în 1970, ea a început să concureze ca un membru al echipei orașului natal și a devenit cea mai tânără gimnastă care a câștigat Naționalele României. În 1971, ea a participat la primul ei concurs internațional; un concurs junior dual între România și Iugoslavia, câștigând primul ei titlu și contribuind la echipa de aur. Pentru următorii câțiva ani, ea a concurat ca un junior în numeroase concursuri naționale din România și concursuri suplimentare cu țările vecine, cum ar fi Ungaria, Italia și Polonia. La vârsta de 11 ani, în 1973, ea a câștigat aurul, precum și alte premii la paralele inegale, la Turneul de Juniori (Drujba), o competiție foarte importantă pentru gimnaștii juniori.

Primul success internațional major al Nadiei a fost la vârsta de 13 ani, când aproape a câștigat toate medallile de aur, cu excepția exercițiului la sol, la care a câștigat locul 2. A continuat să se bucure de success și în competiția în 1975, Campionatul Național de

gimnastică, câștigând premiul întâi la toate probele: bârnă, sărituri și paralele.

În testele pre-Olimpice de testare din Montreal, Nadia a luat aur la bârnă și argintul la sărituri, la sol și la paralele, în spatele gimnastei sovietice Nellie Kim, care s-a dovedit a fi una dintre cele mai mari rivale ale sale în următorii cinci ani.

În martie 1976, Comăneci a concurat în ediția inaugurală a Cupei Americane la Madison Square Garden din New York. Ea a primit scoruri fără precedent de 10,0, ceea ce însemna o rutina perfectă, fără nici o deducere, la sărituri în ambele runde preliminare și finale ale concurenței. Comăneci, de asemenea, a mai primit 10 și în alte

competiții în 1976, inclusiv prestigioasa Cupă Chunichi în Japonia, unde a avut demonstrații perfecte la sărituri și paralele inegale.

În 1975, a fost numită "Atleta Anului" de către United Press International.

Olimpiada din Montreal

La vârsta de 14 ani, Comăneci a devenit una dintre stelele de la Jocurile Olimpice de vară din 1976 de la Montreal. A fost prima dată în istoria modernă a Olimpiadelor de gimnastică când scorul acesta a fost vreodată acordat 10.0. Tablourile de notare nu au fost echipate pentru a afișa

nota 10.0-astfel încât notele perfecte ale Nadiei au fost raportate pe panouri 1.00. Pe parcursul Jocurilor Olimpice, Comăneci a câștigat șase note de 10 la bârnă, paralele și o medalie de bronz la sol. Echipa de români, de asemenea, a fost plasată pe al doilea loc în concursul pe echipe.

Comăneci a fost prima gimnastă română care a câștigat locul întâi la Jocurile Olimpice. Ea, de asemenea, detine recordul ca cea mai tânără gimnastă olimpică. Realizările lui Comăneci la Olimpiada au captat atenția mass-media. Cântecelele tematice de la telenovela americană "Tânăr și Neliniștit" este asociat cu numele ei, după ce compozitorul Robert Riger a folosit-o ca sunet de fundal pentru montaje cu exercițiile Nadiei pe programul de televiziune ABC's World Wide. Piesa a ajuns în topul zece american în toamna anului 1976, și compozitorul, Barry De Vorzon, a redenumit-o la "Nadia's Theme", după ea. Cu toate acestea, Comăneci nu a executat niciodată un exercițiu de fapt pe "Tematica Nadiei." Muzica pe care a executat

exercițiile la sol a fost un montaj al cântecelor "Yes, Sir!", "That's My Baby" și "Jump in the line" aranjate pentru pian.

Ea a fost numită în 1976 de către BBC Personalitatea Sportivă a Anului în categoria de peste mări sportivilor și în 1976 Associated Press a numit-o "Atleta Anului". Înapoi acasă, în România, succesul Comăneci a condus-o să fie numit un "Erou al Muncii Socialiste"; a fost cel mai tânăr român care a primit o astfel de recunoaștere în timpul administrației lui Nicolae Ceaușescu.

Comăneci și-a apărut cu succes titlul European din 1977, dar când au fost ridicate întrebări referitoare la notare, Ceaușescu a ordonat gimnastelor române să se întoarcă acasă. Echipa a urmat ordinele și a făcut gestul controversat de a ieși din competiție în timpul finalei evenimentului.

În urma Europeanelor din 1977, Federația Română de Gimnastică i-a schimbat antrenorul, Károlyis, și a trimis-o la București pentru a se antrena la Complexul Sportiv 23 August. Schimbarea nu a fost una bună pentru Comăneci. Ea lupta atât cu stresul divorțului părinților ei dar și cu un nou mediu de formare, ea fiind extrem de nefericită. Din această cauză felul în care a practicat gimnastică a avut mult de suferit. Excesul de greutate și faptul că și-a ieșit din formă a afectat-o pe Nadia la Campionatele Mondiale din 1978. O

cădere de la paralele a dus-o pe locul 4 în spatele gimnastelor Elena Muhina, Nellie Kim, și Natalia Shaposhnikova, dar Comăneci a câștigat titlul la bârnă.

După Mondialele din 1978, Nadiei i-a fost permis să se întoarcă în Deva și la Károlyis. În 1979, o nouă Nadia subțire și motivată a câștigat a treia oară consecutiv titlul European, devenind prima gimnastă care a realizat acest lucru. La Campionatele Mondiale din

decembrie, Comăneci a condus la toate probele, dar a fost spitalizată înainte de partea opțională a competiției pe echipe datorită infecției cauzată de o tăietură la încheietura mîinii- de la o cataramă de metal. Împotriva sfaturilor medicilor, ea a plecat din spital și a concurat la bârnă, unde a câștigat un 9.95. Performanța ei a adus românilor prima lor medalie de aur pe echipe. După

performanța ei, Comăneci a petrecut mai multe zile de recuperare în spital și a fost supusă unei proceduri chirurgicale minore pentru mîna infectată, care dezvoltase un abces. Comăneci a participat la Jocurile Olimpice din 1980 de la Moscova,

unde a câștigat locul al doilea, cu o marjă mică, în favoarea Yelenei Davydova. Ea a apărat titlul ei Olimpic de la barna și a câștigat împotriva lui Nellie Kim medalia de aur la sol. Echipa română a terminat a doua.

Comăneci s-a retras din gimnastică în 1981. Ceremonia oficială de pensionare a avut loc la București în 1984 și la aceasta a asistat președintele Comitetului Olimpic Internațional.

În 1981, Comăneci a participat la un turneu gimnastică în Statele Unite. În timpul turneului, s-a întâlnit antrenorii ei, Béla și Marta Károlyi, împreună cu echipa coregrafului român Géza Pozsár, cu care a încercat să fugă din țară. La întoarcerea în România, acțiunile Comăneci au fost strict monitorizate. Ea a primit permisiune pentru a participa la Jocurile Olimpice 1984 de la Los Angeles, dar a fost supravegheată pe toată durata deplasării. În afară de această călătorie și de câteva excursii la Moscova și Cuba, Nadiei i-a fost interzis să părăsească țara pentru orice motiv. "Viața a fost atunci mai pustie ca niciodată." a scris ea în autobiografia ei. În România, între 1984 și 1989, Comăneci a fost membru al Federației Române de Gimnastică și a ajutat la antrenarea tinerelor gimnaste române. În noiembrie 1989, cu câteva săptămâni înainte de Revoluție, ea a fugit cu un alt grup de tineri români. Călătoria ei a dus-o prin Ungaria, Austria, și, în final, în Statele Unite.

Sosirea ei inițial în Statele Unite a generat reacții negative în presă, axată pe predispoziția ei pentru machiaj puternic și haine de prost-gust și faptul că Constantin Panait (român care a ajutat-o să scape din România și a fost prietenul ei), a dezvăluit că Nadia suferea de o tulburare de alimentație cauzată de o viață dezgustătoare lăsată în urmă în România. Comăneci s-a stabilit inițial la Montreal. Cu ajutorul prietenilor, ea s-a distanțat cu succes de imaginea creată de Panait. Comăneci a petrecut majoritatea timpului ei în turnee de promovare a liniilor de îmbrăcăminte și echipamente de gimnastică aerobică. Ea, de asemenea, și-a făcut o carieră în modeling, apărând în reclame pentru rochiile de mireasa și lenjerie de corp Jockey.

În timp ce ea își trăia viața în Montreal, Bart Conner, cu care s-a întâlnit prima dată în 1976, la Cupa Americană, a contactat-o și a invitat-o să trăiască în Oklahoma. Ei s-au logodit în 1994. Împreună cu Conner, s-a întors în România pentru prima dată de la emigrarea ei și cuplul s-a căsătorit în București, pe 27 aprilie 1996. Ceremonia a fost transmisă în direct în România, iar petrecerea a avut loc la fostul palat prezidențial.

La 29 iunie 2001, Nadia a devenit cetățean al Statelor Unite. Ea și-a păstrat, de asemenea, pașaport românesc, posedând cetățenie dublă. În decembrie 2003, autobiografia lui Comăneci, "Scrisori către o tânără gimnastă", a fost publicată. Memoriile aduc răspunsuri la întrebările pe care ea le-a primit în scrisori de la fani. Ea a fost, de

asemenea, obiectul mai multor biografii neoficiale, documentare de televiziune și un film artistic, "Nadia", care a fost difuzat în Statele Unite cu puțin timp înainte de Jocurile Olimpice 1984. Comăneci și Conner au avut primul lor copil, un băiețel numit Dylan Paul Conner, pe 3 iunie 2006, în Oklahoma City, Okllahoma.

Comăneci este activă în mai multe organizații de caritate și organizații internaționale. În 1999, ea a devenit primul sportiv care au fost invitați să ia cuvântul în cadrul Națiunilor Unite pentru a lansa Anul 2000-Anul Internațional al Voluntariatului. Ea este, în prezent vicepreședinte al Consiliului de Administratie al Olimpiadei Internaționale Specială și vicepreședinte al Consiliului de Administratie al Asociației Distroficilor Muscular. Nadia, de asemenea, a finanțat construcția și funcționarea Clinicii Nadia Comăneci pentru copii, o clinica în Bucuresti, care oferă servicii medicale gratuite sau foarte ieftine pentru copii români.

În 2003, guvernul român a numit-o ca fiind Consul Onorific General al României în Statele Unite să se ocupe de relațiile bilaterale dintre cele două națiuni. Ea îndeplinește această funcție din biroul ei în Norman, Oklahoma,.

În lumea gimnasticii, Comăneci este președintele de onoare al Federatia Române de Gimnastică, Presedinte Onorific al Comitetului Olimpic Român, Ambasador al Sportului din România și un membru al Federatiei Internaționale de Gimnastică. Ea și soțul ei Bart Conner dețin Academia de Gimnastică, Compania „Perfect 10 de Producție” și de mai multe magazine de echipamente sportive. Ei sunt, de asemenea, editorii Revistei Internaționale de Gimnastică. În plus, Comăneci și Conner au fost comentatori la televiziune pentru multe competiții de gimnastică, cel mai recent din 2005 Campionatele Mondiale de la Melbourne și 2008 Jocurile Olimpice de la Beijing.

În ianuarie 2008, ea a fost unul dintre concurenții în ediția celebritate a programului de televiziune *Ucenicul* lui Donald Trump.

Iolanda Balaş Sôtér

Iolanda Balaş Sôtér s-a născut la 12 decembrie 1936 în Timișoara. Este o campioană olimpică română de etnie româno-maghiară (tatăl român și mama maghiară), care a dominat proba de săritura în înălțime timp de un deceniu. Din 1988 până în 2005 a fost președinta Federației Române de Atletism.

Iolanda Balaş Sôtér s-a născut la Timișoara din părinți româno-maghiari. Înălță de 1,85 m, antrenată de fostul săritor János Sôtér, care devine mai târziu soțul său, va rămâne în istoria atletismului pentru dominația probei de săritură în înălțime femei timp de un deceniu. Între 1957 și 1967, Iolanda Balaş a învins 140 de întreceri consecutive, depășind recordul său mondial de 14 ori, purtându-l de la 1,75 m la 1,91 m.

Primul său record mondial a fost la 14 iulie 1956 la București, crescând cu 1 cm recordul stabilit de britanica Thelma Hopkins cu aproximativ două luni înainte. Recordul său a rămas nedepășit până la finala olimpică de la Melbourne 1956, când a fost învinsă de atleta din SUA, Mildred McDaniel cu înălțimea de 1,71 m, care a stabilit un nou record olimpic și mondial; în acea întrecere Iolanda Balaş a avut performanța de 1,67 m, clasându-se pe locul cinci. Săritoarea română a egalat recordul mondial în anul următor, dar după două luni chinezoaica Feng-Jung Cheng a sărit 1,77 m. În 7 iunie 1958, Iolanda Balaş redevine deținătoarea recordului mondial cu performanța de 1,78 m,

iar în decurs de trei ani recordul mondial este depășit cu încă 13 cm, recordul mondial fiind ameliorat de 11 ori, până la 1,91 m în 16 iulie 1961. Distanța între Iolanda Balaș și adversarele sale era foarte mare: când ea a ajuns la 1,91 m, nicio altă atletă nu trecea de 1,78 m. Recordul său a rezistat alți zece ani, când introducerea stilului Fosbury a permis altor atlete să-l depășească: austriaca Ilona Gusenbauer reușește să sară 1,92 m în 4 septembrie 1971 la Viena.

Un exemplu al supremației Iolande Balaș a fost finala olimpică de la Roma 1960. Din 15 concurente inițiale, numai patru au să depășit înălțimea de 1,71 m. Iolanda Balaș a sărit 1,73 m de la prima încercare, în timp ce adversarele sale epizaseră toate tentativele fără să reușească a trece o asemenea înălțime. După stabilirea victoriei sale, Iolanda Balaș a continuat singură întrecerea: a depășit înălțimea de 1,75 m, a sărit 1,77 m la prima încercare, 1,81 m la a doua, 1,85 m la a treia. A încercat și 1,87 m, care ar fi fost un nou record mondial, dar după două tentative a renunțat. A câștigat medalia de aur cu o diferență de 14 cm față de a doua clasată, poloneza Jaroslava Jozwiakowska.

Dupa patru ani, la jocurile de la Tokio se reconfirmă campioană olimpică. Nivelul general crescuse între timp, dar diferența rămânea notabilă: Iolanda Balaș a terminat concursul cu performanța de 1,90 m, după ce a eșuat în încercările de a stabili un nou record mondial, de 1,92 m, în timp ce australianca Michel Brown, deținătoarea medaliei de argint, se oprise la 1,80 m, cu zece centimetri mai puțin.

Pe lângă recordurile mondiale și olimpice, în palmaresul său intră două medalii de aur la campionatele europene de atletism de la Stockholm în 1958 și Belgrad în 1962, precum și o medalie de argint de la Berna în 1954.

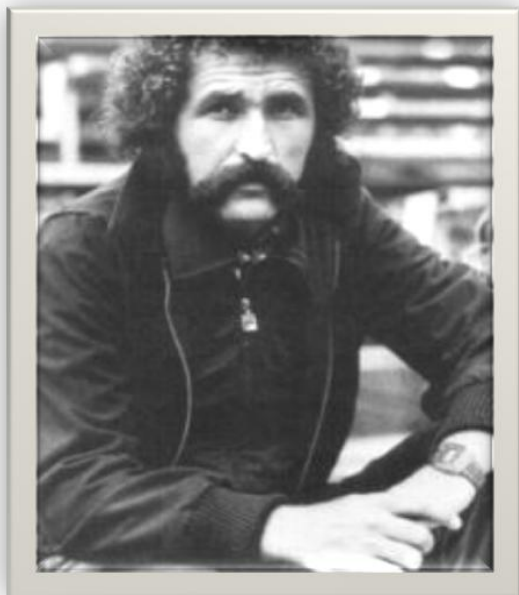
După retragerea din competiții, Iolanda Balaș rămâne activă în atletism ca arbitru. Din 1988 până în 2005 a fost președintele Federației Române de Atletism (FRA).

Ion Țiriac

Ion Țiriac s-a născut în anul 1939, 9 mai, în Brașov. Este un fost jucător de tenis, hochei și actualmente un influent om de afaceri în Germania și România.

În 1970, a câștigat împreună cu Ilie Năstase turneul de la Roland Garros. Talentul său pe teren s-a materializat mai ales la dublu, câștigând alături de Năstase, în afară de Roland Garros, numeroase alte turnee precum Foro Italico, Open Philadelphia Indoor (1970), Monte Carlo Open, Italian Open și Canadian Open(1972), Arymehr Cup (1977), alături de Guillermo Villas la Baltimore

International și Nice International (1977), Volvo International (1979) și alături de Adriano Panatta, Campionatului Mondial de tenis, Sao Paolo (1974). Țiriac a fost component al echipei României în Cupa Davis între 1959 și 1978, disputând trei finale, cu SUA, în 1969, 1970 și 1972, în toate trei avându-l ca partener pe Ilie Năstase.

În calitate de membru al echipei naționale de hochei pe gheață a reprezentat România la Jocurile Olimpice de Iarnă de la Innsbruck 1964. A câștigat peste 40 de titluri internaționale în competiții de simplu și dublu la tenis de câmp.

Ion Țiriac povestește: "După retragerea din activitatea competițională, am fost antrenor și manager al unor renumiți jucători profesioniști de tenis, cum ar fi: Ilie Năstase, Guillermo Villas, Henri Lecomte, Boris Becker, Marz Joe Fernandez, Anke Huber și Goran Ivanisevici. De asemenea am acționat ca promotor al sportului în SUA și Europa, și consultant tehnic al mai multor companii în același domeniu. Am activat ca manager pentru turnee de tenis de prim rang ale ATP și WTA, precum Eurocard Open, Austrian Open, Italian Open, Faber Grand Prix și Open România.

Este de asemenea unul dintre cei mai bogați români, fiind proprietarul unui număr mare de firme în domeniul bancar, auto și cel al transporturilor. Este primul român care a intrat în lista Forbes a miliardarilor lumii fiind cotate ca având o avere personală în jur de 1.1 miliarde de dolari în martie 2007. În noiembrie 2007, revista Capital a estimat averea lui Ion Țiriac la 2,2-2,4 miliarde de dolari.

În 1980 devine proprietarul și organizator al mai multor turnee din circuitul ATP sau WTA: Eurocard open, Austrian Open, Italian Open, Faber Grand Prix. Deține în continuare licențe pentru două turnee în Spania, unul în Austria și cel din România, BCR Open Romania la care deține licență încă din 1996. A zecea ediție a turneului (care a avut loc în luna septembrie a anului 2005) a oferit premii în valoare de 302.000 de euro. Câștigătorul trofeului competiției, Florent Serra a primit un cec în valoare de 44.100 de euro.

În 1982, Țiriac devine managerul oficial al lui Boris Becker, pe când acesta avea numai 16 ani. Urmează o listă lungă de jucători profesioniști de tenis precum: Guileermo Villas, Goran Ivanisevic, Marat Safin sau Marie Joe Fernandez. În această perioadă întâlnește oameni de afaceri importanți prin prisma faptului că firmele sponsorizau turneele de tenis și sportivii. Îi cunoaște pe cei de la Mercedes în perioada când era managerul lui Becker. Aceasta a fost perioada de glorie a lui Țiriac, a avut Germania la picioare datorită faptului că Boris, făcea audiențe-record la televiziune și umplea tribunele.

Omul care a cucerit celebritatea internațională de două ori: odată ca sportiv și apoi ca om de afaceri. Așa cum își povestește destinul, Țiriac pare desprins dintr-un film despre visul american: la 13 ani se angaja într-o fabrică de camioane, pentru a supraviețui în „obsedantul deceniu”, cum numea Marin Preda, anii 1950. „Vremurile alea n-ar trebui să se întoarcă niciodată. Atunci s-a făcut foamea. După aia nu s-a mai făcut foamea până în ziua de astăzi în țara asta”, își amintește Țiriac.

Fostul jucător de tenis consideră că are o avere atât de mare încât îi oferă libertatea. „Eu sunt un om foarte puternic pentru că, fiind foarte inteligent, îmi dau seama când sunt prost. Și atunci când sunt prost, îmi iau pe unul inteligent în treaba aia lângă mine, și asta îmi dă siguranța de putere de carcater, de morală, pentru că pot să spun: domn'le, până aici! Îmi văd nu numai lungul nasului, dar îmi dau seama cine sunt.” Aceasta este definiția de putere a lui Țiriac.

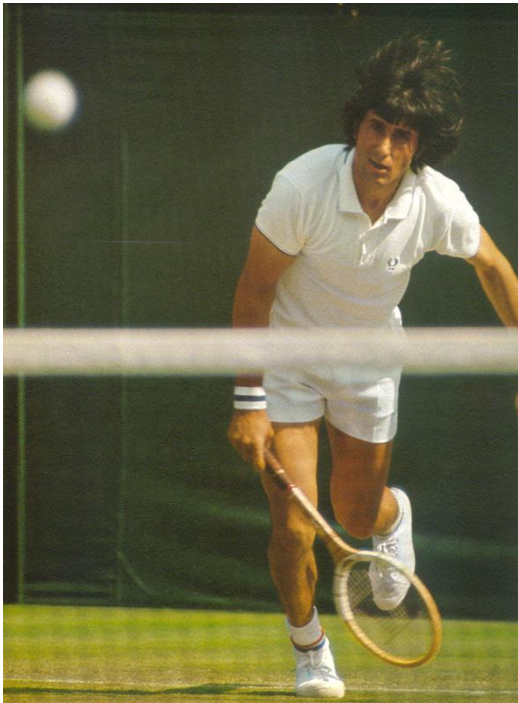
„Prietenii, în viață, se cunosc la nevoie. Și eu, să bat în lemn undeva, nu prea apelez. Încerc să-mi ling singur rănilile. În momentul în care ai

început să devii nu corupt, ci dependent, e exact cum devii dependent de alcool sau țigări."

Recent a fost implicat în calitate de consilier, coordonator și strateg al Campionatului Mondial al ATP organizat în Hanovra de EXPO 2000 - (Expoziție Mondială de Afaceri) pentru perioada 1996-2000. A fost consilier al Federației Germane de Tenis pentru organizarea meciurilor de Cupa Davis ale Germaniei. Volumul cifrei de afaceri a depășit 100 milioane de mărci germane (venituri TV, Publicitate, merchandising, VIP- Catering etc.). Împreună cu Rupert Murdoch (News International) a deținut și comercializat drepturile ultimelor trei Campionate Mondiale de Natație.

A înființat Casa Copilului din Brașov, unde se află în îngrijire 100 de copii, foști orfani.

Ilie Năstase

Ilie Năstase este un fost jucător profesionist de tenis de câmp și unul dintre cei mai importanți jucători de tenis ai anilor 1970, fiind numărul unu mondial de două ori, în 1972 și 1973.

Ilie Năstase a fost, pentru noi, mult mai mult decât un mare campion. El a fost, timp de aproape două decenii, marea noastră speranță de viață. El a reușit să ne convingă că România nu este o țară închisă, aproape,

ferecată, între ziduri mai impunătoare și mai terifiante decât celebrul și funestul zid de la Berlin. El ne-a demonstrat, cu forța sa de a fi pretutindeni, că România este peste tot : și în Anglia Wimbledonului, și în America Forest-hills-ului, și la Piramide, și pe malul Gangelui, și în Australia, și în Japonia, și în Spania toreadorului Santana, și la Roma, la un pas de for, ca să nu mai vorbim de Parisul pe care l-a cucerit și care l-a adoptat imediat. Printre cele 57 de titluri la simplu, pe care Ilie Năstase le-a câștigat de-a lungul carierei sale, se numără și US Open în 1972, respectiv French Open în 1973. La dublu a câștigat turneele de la Wimbledon în 1973, French Open în 1970 și US Open în 1975. A câștigat de asemenea de patru ori turneul Masters în anii

1971, 1972, 1973 și 1975. Pentru echipa de Cupa Davis a României a jucat timp de 18 ani un număr de 146 de meciuri de simplu și dublu, câștigând 109. Alături de Ion Țiriac a fost finalist al Cupei Davis de trei ori, în 1969, 1971 și 1972.

A fost pe locul doi în competiția la simplu de la Wimbledon de două ori, în 1972, jucând finala împotriva lui Stan Smith și în 1976 împotriva lui Björn Borg. Năstase era cunoscut pentru glumele sale din arenă, dar și pentru reputația de a folosi tactici agresive, multe dintre acestea pline de succes, drept care a primit porecla de "Nasty" după câteva incidente.

A scris câteva romane în franceză în anii 1980, apoi a intrat în politică în anii 1990, candidând în 1996 la postul de primar al Bucureștiului. În anul 1994 a fost căpitan ne jucător al echipei României de Cupă Davis.

În 2005, "TENNIS Magazine" l-a plasat pe locul 28 în lista celor "40 cei mai mari jucători de tenis din ultimii 40 de ani". A fost desemnat de patru ori „Cel mai bun sportiv român al anului” (în 1969, 1972, 1973 și 1974). La 12 februarie 2008, după

aproape 11 ani la șefia Federației Române de Tenis, a demisionat din funcția de președinte al Federației declarându-se „înving de justiția și de presa din România”.

Citate celebre: „Dacă ai încredere în tine, ai și răbdare. Încrederea e totul.”; "Atâta timp cât sunt nervos, joc bine. Dacă joc bine, înving pe toată lumea. Sunt bucuros că sunt nervos."

Gheorghe Hagi

Gheorghe Hagi (născut pe data de 5 februarie 1965 în Săcele) este un fotbalist român de origine aromână, cunoscut pentru pasele sale, controlul mingii, și loviturile lungi. Deasemenea a fost văzut ca

fiind unul dintre cei mai buni mijlocași ofensivi din Europa între ani 1980 și 1990. A fost poreclit "Maradona din Carpați", este considerat un erou atât în țara sa cât și în Turcia. A câștigat în țară titlul de "Jucătorul anului" de 6 ori și recent a fost numit cel mai bun jucător de fotbal al secolului XX din România.

A jucat în naționala României pentru Cupa Mondiala în anii 1990, 1994, 1998 și în trei Campionate Europene de Fotbal în 1985, 1996 și 2000. A jucat 125 meciuri pentru România, astfel fiind clasat pe locul al doilea după Dorinel Munteanu, și a marcat 35 de goluri fiind clasat pe locul întâi.

În noiembrie 2003, la celebrarea jubileului UEFA, a fost numit Fotbalistul de aur al României de Federația Română de Fotbal și totodată cel mai remarcabil jucător din ultimii 50 de ani. Este unul

dintre puținii jucători care a avut oportunitatea de a juca pentru ambele cluburi spaniole rivale, Real Madrid și FC Barcelona.

Și-a început cariera în tinerețe jucând pentru echipa Farul Constanța în anul 1970 înainte de a fi selectat de Federația Română de Fotbal să joace în echipa Luceafărul București în 1980 pentru 2 ani. În 1982 s-a întors în Constanța, dar un an mai târziu, la 18 ani, era pregătit pentru a face primul pas spre o echipă de top. La început a fost ales de către Universitatea Craiova însă a ales să meargă la Sportul Studențesc din București.

În anul 1987 Hagi a fost transferat la Steaua București pe când echipa se pregătea să joace împotriva celor de la Dynamo Kyev pentru Super Cupa Europeană. După ce au câștigat trofeul, Hagi fiind singurul care a marcat un gol la final, echipa nu l-a lasat pe sportiv să se întoarcă la Sportul Studențesc reținându-l pentru următorii ani. În acest timp (1987 - 1990) el și echipa au ajuns în semifinala Cupei Campionilor Europeni în 1988 și în finală în următorul an. A câștigat Cupa României în 1987, 1988 și 1989.

După Cupa Mondială din 1990 a fost cerut de către Real Madrid, care a plătit 4.3 milioane de dolari echipei Steaua pentru sportivul Hagi care a jucat doar două sezoane alături de Real Madrid apoi a fost transferat la Brescia, Italia.

Gheorghe Hagi și-a ajutat echipa să intre în seria B apoi au fost promovați în seria A, însă în următorul sezon clubul s-a întors în seria

B. După memorabila performanță în anul 1994 pentru Cupa Mondiala, Hagi a fost transferat la FC Barcelona.

După doi ani la FC Barcelona, unde a stat mai mult pe bancă din cauza rănilor, Hagi a fost transferat la Galatasaray S.K.. A avut parte de un success enorm printre suporterii turci. Hagi și managerul Fatih Terim au făcut o echipă care să câștige cele patru titluri ale Ligii. Peste ani, împreună cu Galatasaray, Hagi a reușit câștiga Cupa UEFA după ce i-au învins pe cei de la Arsenal în finale și totodata Super Cupa Europeana, cu Real Madrid. Isteria provocata de acest câștig în Istanbul a făcut ca popularitatea lui Hagi să crească, astfel fostul internațional francez Luis Fernández afirmă: "Hagi este ca și vinul, cu cât îmbătrânește mai mult , cu atât este mai bun". La vârsta de 35, Hagi se bucură de succesul său, câștigând toate trofeele posibile împreună cu Galatasaray în 2000. În anul 2001 când s-a retras, a rămas unul dintre cei mai îndrăgiți jucători de fotbal din Turcia și România.

Cariera sa ca antrenor

În 2001, Hagi a fost numit managerul echipei României, fiind înlocuitorul lui Ladislau Boloni care a părăsit echipa pentru a putea antrena Clubul Sportiv din Portugalia. După ce eșuează să își califice echipa pentru Cupa Mondială, Hagi a fost concediat. Singurul lucru notabil pe care l-a făcut în timpul celor 6 luni lucrând ca manager al României, a fost câștigul împotriva Ungariei la Budapesta, fiind o premiera pentru fotbalul românesc.

În 2003, sportivul Gheorge Hagi este angajat ca și antrenor în Turcia în prima divizie Bursaspor, însă părăsește clubul din cauza unui început dezamăgitor. Devine manager la Galatasaray în 2004, unde își conduce echipa spre Cupa Turciei în 2005 cu scorul de 5-1 împotriva rivalilor săi, Fenerbahçe SK.

Echipa Steaua București a dorit să-l anganjeze pe Hagi în vara anului 2005 însă suma de bani pe care acesta o cerea era imensă. Astfel devine manager la FCU Politehnica Timișoara. După o serie de neînțelegeri părăsește și acest club dupa doar câteva luni.

Din iunie 2007 până în luna septembrie, Gheorghe Hagi a antrenat Steaua București, care a avut un început mediocru la campionate din cauza numărului mare de jucători răniți, însă antrenorul reușește să-i califice pentru a doua oară la Liga Campionilor.

Este cunoscut pentru formarea unor agenții pentru formarea tinerelor talente.

Helmuth Duckadam

Helmuth Duckadam, este un fost portar de fotbal al României, supranumit „Eroul de la Sevilla”. A jucat la echipele Steaua București și Constructorul ARAD.

Originea

Tatăl său, Josef Duckadam, este de loc din Șagu German, județul Arad. Mama sa, Elisabeth Kálmán, este originară din Semic, care este și locul nașterii lui Helmut Duckadam. În timpul copilăriei a fost educat în special de bunica sa maternă, Elisabeth Kálmán (născută Schmidt, Germania). Primii pași în fotbal i-a făcut în comuna natală, la echipa Semicana, în 1974 când ajunge la Școala Sportivă Gloria Arad. În anul 1977, a debutat ca portar la Constructorul Arad, în Divizia C. Un an mai târziu este transferat de UTA, unde debutează în Divizia A (17 septembrie 1978, CS Târgoviște - UTA 2-0).

Cariera

După 4 sezoane la gruparea arădeană, este transferat la Steaua București, unde se impune treptat ca titular. Este supranumit „Eroul de la Sevilla”, după ce în finala Cupei Campionilor Europeni cu FC Barcelona apără toate cele patru lovituri de departajare, executate de

Alesanco, Pedrazza, Alonso și Marcos, având o contribuție enormă la câștigarea trofeului de către Steaua București. Performanța reușită de Helmuth Duckadam pe stadionul "Sanchez Pizjuan" din Sevilla este înscrisă în celebra Carte a Recordurilor. La 3 ani de la finala de la Sevilla, în anul 1989, Duckadam s-a reîntors pe teren, pentru ultimele două sezoane, la divizionara B, Vagonul Arad.

De-a lungul carierei sale a câștigat numeroase premii, printre care: 2 titluri naționale, 1 cupă a României și o cupă Europeană. În total are 133 de apariții în divizia A, 13 în Cupa României și 9 în Cupa Campionilor Europeni. În anul 2004, devine membru al Partidului Noua

Generație, fiind ales ca vicepreședinte al PNG și președinte al filialei județene Arad.

Deși le-a obținut pe toate acestea, el are multe lucruri pe care încă le regretă. Nu a putut juca în Supercupa Europei de la Monte Carlo și în Finala Cupei Intercontinentale de la Tokio. Alt lucru pe care îl regretă este faptul că nu a avut șansa să joace pentru o echipă străină.

El a declarat de curând: "Din cele mai urâte momente din cariera mea sportivă a fost după finala de la Sevilla când am refuzat să joc într-un meci aranjat Universitatea Craiova-Steaua București 5-4 și mi s-a interzis să mă antrenez și să intru în complexul sportiv Steaua timp de 2 săptămâni.

O altă dezamăgire a fost când conducerea Steaua a aflat că nu mai pot practica sport de performanță. M-au dat afară din echipă fără nicio remușcare."

El este totuși recunoscător celor care l-au susținut: "Au fost mulți oameni în viața mea cărora ar trebui să le multumesc. În primul rând soției care m-a suportat așa cum sunt, dar vreau să nominalizez și oameni care mi-au salvat brațul și viața în 1986, când am avut un anevrism subclavicular dreapta (NU am fost împușcat de Nicu Ceausescu pentru nicio mașină).

Începând cu anul 1992, Cupa Campionilor Europeni și-a schimbat denumirea în Liga Campionilor.

Helmuth Duckadam, care este ambasador oficial al UEFA Champions League în România, împreună cu președintele executiv al Unicredit-Țiriac Bank, Răsvan Radu, au scos trofeul Ligii Campionilor din cutia blindată transparentă care l-a transportat prin orașele Arad, Timișoara, Sibiu, Brașov și Pitești și l-au așezat pe un podium amenajat în incinta unui cort din Piața Constituției.

După aceea, Duckadam a ridicat trofeul deasupra capului și l-a sărutat.

"Să-l mai țin cum l-am mai ținut odată. Așa am făcut la Sevilla", a declarat Duckadam, vizibil emoționat.

Duckadam a afirmat că nu credea că va mai apuca vreodată să ridice trofeul deasupra capului.

"Trei zile am însoțit cupa, dar din păcate nu am putut să pun mâna pe ea. Nu am mai crezut după 23 de ani că voi mai avea posibilitatea să pun mâna pe acest trofeu minunat. Probabil a fost ultima dată când am pus mâna pe el. Am avut emoții mai mari de data aceasta, pentru că atunci eram tineri și nu ne dădeam seama ce am realizat, dar acum uitându-ne la televizor și văzând cât de mare este bucuria unor jucători de sute de milioane de euro, ne-am dat seama că suntem, alături de ei, câștigători ai Cupei Campionilor Europeni", a spus Duckadam.

Viața sa pe scurt:

- În anul 1986 a fost ales cel mai bun fotbalist al României, fiind menționat și în revista "France Football".
- S-a căsătorit cu Ildico, împreună au 2 copii Helmy (născută în 27 iulie 1980) și Brigitte (născută în 11 ianuarie 1982).
- După 1988 a fost vicepreședinte la UTA Arad, Vagonul și CPL.

Citate :

- " Tot ce am făcut în viața mea a fost făcut pe muncă."
- " Fotbalul a fost viața mea, care mi-a adus nenumărate satisfacții și multe suferințe.

Ivan Patzaichin

„Amiralul” flotei românești de caiac-canoe

S-a născut printre stufărișurile Deltei, în localitatea tulceană Mila 23. Fiul unui pescar și al unei croitorese, Ivan Patzaichin a lăsat în 1967 păinjenitul de ape în care crescuse, luând calea Capitalei, cu un singur gând: să devină campion. N-a reușit din prima să se mențină drept în barcă, însă visul său trebuia împlinit.

A ajuns la clubul Dinamo și după un an de pregătire la Snagov, la nici 18 ani, a fost trimis să reprezinte România la Jocurile Olimpice din Mexic, la kaiac-canoe. Copilul-apei s-a blocat la o primă cursă, după ce a condus-o mai bine de jumătate.

Avea, însă, să-și ia revanșa la cea de-a doua, cucerind aurul în fața mult mai titraților săi adversari. Prințul Deltei a continuat să domine disciplina kaiac-canoe pe plan mondial în următorii 20 de ani, cu o constanță nemaîntâlnită.

A fost educat să nu renunțe niciodată, nici chiar dacă cele mai nebănuite obstacole i se ridică în cale. În 1972, la Olimpiada de la München, Ivan Patzaichin a aplicat ceea ce învățase, iar o lume

întreagă l-a îndrăgit pentru spiritul său luptător și voința de învingător.

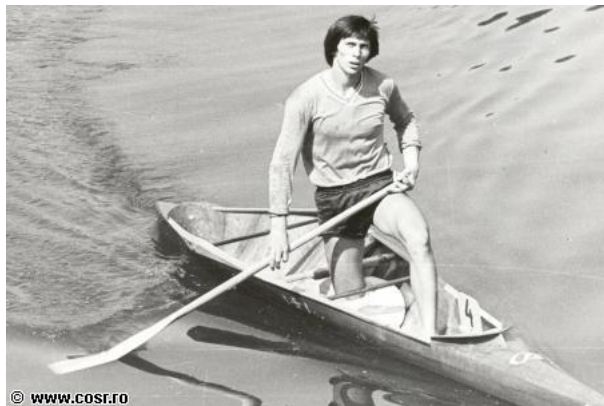
O poveste în stil american cu greutate, dramatism, care a ținut multă lume cu sufletul la gură, până la urmă cu „happy-end”, dar sută la sută marcă românească.

Canoistul se afla pentru a doua oară la concursul cel mai important din lume dedicat sportivilor, Jocurile Olimpice. Avea o oarecare experiență acum, însă nu bănuia că această ediție îl va pune la altă încercare decât emoțiile debutului.

În serii, pagaia lui Ivan Patzaichin se fisurase. Regulamentul cere să ai o vâslă de rezervă, iar dacă în primii 30 de metri se întâmplă ceva, ridici brațele, iar cursa este oprită de arbitri. Aceasta se reia după ce se remediază problemele semnalate. „Eu am ridicat pagaia, dar nu m-a văzut nimeni sau n-au vrut să mă vadă”, spune, cu un zâmbet în colțul gurii, după ani de la cele întâmplate, fostul canotor.

Văzând că nu-l vede nimeni, Ivan cel viteaz a început să vâslească doar cu pagaia ruptă. Mulți nu-i dădeau nicio șansă că ar mai termina acea cursă. Însă încăpățânarea sa a fost mai mare. „Publicul era în picioare și mă încuraja, credeau că sunt un sportiv mai slab”, rememorează Patzaichin, care a terminat respectiva calificare la trei minute de primul sosit.

În loc să-l laude pentru prestația sa, arbitrii i-au adus acuze că a vâslit cu panoul bărcii. A făcut contestație, a muncit din nou în recalificări, iar primul loc al podiumului în

finală a fost al lui. Al doilea aur pe care-l cucerise la o Olimpiadă de

vară, după cel din 1968, din Mexic.

După mai bine de 35 de ani, pagaia a primit-o cadou anul trecut de la Fundația „Casa Campionilor”. Tot la Olimpiada din 1972 a trăit cele mai de groază clipe. Atentatul palestinienilor asupra delegației Israelului, l-a făcut să simtă cum plutește moartea în aer, deoarece românii erau vecini în satul de vacanță cu evreii.

„Stăteam baricadați în camere și ieșeam pe burtă în balcon”, rememorează actualul antrenor al lotului olimpic de caiac-canoe.

Dacă n-ai știi că e o legendă a sportului, pe Ivan l-ai confunda la prima vedere cu un cântăreț de folk, mai casual. Părul lung, prins mereu în coadă, pe care îl are așa din tinerețe, nu și l-a tuns nici în vremea comunismului. A reușit să și-l ascundă în fel și chip când se prezenta în fața celor sus-puși.

A suferit mult pentru podoaba sa capilară înainte de '89. A fost chiar amenințat de nenumărate ori cu excluderea din lotul național. Ivan știa că nu au ce-i face: știa că este bun, și fosta conducere avea nevoie de un om ca el. Pentru a părea totuși decent și că le ascultă ordinele, Ivan își lipea părul cu zahăr și își ascundea coada sub gulerul cămășii ori de câte ori avea vreo întâlnire mai importantă cu vreun secretar de stat.

Așa s-a întâmplat și când a primit grad de la Dinamo, fiind făcut ofițer cu o întârziere de cinci ani. „Am fost propus în '73 , după Olimpiada de la München, și făcut membru de partid abia în '78 după

multe intervenții de la conducerea organizației de partid de la clubul Dinamo la Ministerul de Interne”, își mai aduce aminte Patzaichin.

Imediat după ce s-a retras din activitatea competițională, Ivan Patzaichin a înmânat pagaia sa unor tineri pentru a duce succesul început de el și răspândit în toate colțurile lumii, mai departe. Însă nu s-a depărtat de aceștia, ci le-a fost alături învățându-i tainele sale.

Lipoveanul petrece zece luni pe an în centrul de pregătire de la Snagov, alături de loturile de băieți. „Vreau să redau sportului măcar puțin din câte mi-a oferit el”, spune campionul. Recunoaște că emoțiile din postura de antrenor sunt mult mai mari deoarece nu totul depinde de el, indiferent de cât de bine i-ar pregăti.

Clubul Sportiv Dinamo a vrut să-l recompenseze pe Ivan Patzaichin, cel mai bun canoist al României din toate timpurile, făcându-i o statuie în fața parcului din Ștefan cel Mare.

Adeptul unei existențe mai modeste, campionul n-a fost de acord la început cu această „răsplată”, dar s-a lăsat convins cu motivul că tinerii au nevoie în viață de modele. Statuia de bronz are înălțimea de 3,4 metri și a fost realizată de sculptorul Alexandru Papuc, în 2002.

Generația de astăzi

Ani de-a rândul sportul românesc a dovedit că poate fi în primul eșalon al performanțelor mondiale. Tinerele talente au încercat să se afirme, multe dintre ele reușind acest lucru.

Sportivii români, au arătat că fotbalul poate fi pasiune și nu forță a banilor, încearcă să țină cât mai sus tricolorul în diferite colțuri ale lumii.

Munca, devotamentul, antrenamentele zilnice, taria de caracter și voința sunt ingredientele unei rețete de succes. Un sportiv nu trebuie să se lase condus de sentimente, ci doar de ambiție pentru a putea dovedi lumii întregi că patria-mamă, România, are adevărate valori.

Incontestabil este faptul că o ratare te poate face să cedezi din punct de vedere psihic, dar poate de asemenea să te stimuleze și să-ți arate adevăratul potențial. Accidentări grave, pierderea unei ființe dragi, insultele jurnaliștilor, nu trebuie să influențeze un adevărat sportiv, el trebuie să depășească aceste momente și să se gândească că "mâine va fi o nouă zi". Aici o putem avea ca exemplu pe Luminița Huțupan-Dinu care a făcut performanță în handbalul mondial, singură, sprijinită doar de soțul său care i-a fost alături în momentele-cheie ale vieții sale competiționale.

Triumful și forța de sacrificiu au călăuzit sportul românesc de la origini și până în prezent. Performanțele mondiale, sportivi adevărați și conducători ai federației române, au demonstrat că România se mândrește pe zi ce trece tot mai mult deoarece ei au reușit să afirme pe cele mai înalte poziții ale podiumului : „**Pentru România!**”

Adrian Mutu

Adrian Mutu (n. 8 ianuarie 1979, Călinești, Argeș) este un fotbalist român, supranumit *Briliantul*, aflat sub contract cu clubul ACF Fiorentina. El joacă pe post de atacant sau extremă stânga pentru echipa națională de fotbal a României.

Istoric Adrian Mutu

FC Argeș Pitești (1996-1998)

Mutu și-a început cariera profesionistă de fotbalist la FC Argeș Pitești, unde a marcat 11 goluri în 41 de jocuri, până a fost vândut pe 600.000 € (760.000\$) la Dinamo București.

Dinamo București (1998-1999)

Performanțele imense ale lui Mutu au început să se vadă cu ajungerea la Dinamo. A înscris 26 de goluri în 37 de jocuri, având un rol foarte important la câștigarea campionatului și a cupei României de către Dinamo, dar în retur, a fost transferat la Inter.

Internazionale Milano (1999-2000)

După ce a fost transferat la Inter, pentru 1.200.000 € (1.500.000\$), Mutu n-a reușit să se impună în Serie A, unde a jucat 10 meciuri și n-a marcat deloc, dar în Cupa Italiei a jucat 4 meciuri, unde a marcat 2 goluri. Apoi a fost transferat la Hellas Verona pentru 4.000.000 € (5.100.000\$).

Hellas Verona (2000-2002)

Mutu a promis și a mai și făcut la Verona. A marcat 17 goluri în 62 de meciuri, un golaveraj, de care Parma a fost impresionată și a plătit pentru el, 10.000.000 € (12.700.000\$).

AC Parma (2002-2003)

Sezonul lui Mutu la AC Parma a fost cel mai prolific din cariera lui în Serie A. A marcat 18 goluri în 31 de meciuri în Serie A, ajutând-o pe Parma să se califice în Cupa UEFA. Mutu a fost considerat cel mai bun jucător al Parmei din sezonul 2002-2003, încât i s-a acordat titlul de căpitan al Parmei, în sezonul următor. Totuși, n-a fost căpitan, fiindcă

a fost achiziționat de noul patron al Chelsea Londra la vremea aceea, Roman Abramovici, pe 15.800.000 £ (28.900.000\$).

Chelsea Londra (2003-2004)

Cele 3 goluri marcate în 4 meciuri, incluzând victoria 4-2 cu rivalii din Londra, Tottenham Hotspur, prevesteau un sezon prolific pentru Adrian Mutu, însă golurile s-au mai rărit spre finalul sezonului. Sosirea lui Jose Mourinho la Chelsea a adus certuri între ei, acuzându-se reciproc de minciuni. În septembrie 2004, a fost găsit pozitiv cu cocaină la un test anti-dopping. A fost suspendat 7 luni, de la data de 29 octombrie 2004 până în 18 mai 2005, și amendat cu 20.000 £ de către Federația Engleză de Fotbal.

Juventus Torino (2005-2006)

Mutu a semnat un contract pe 5 ani cu gruparea torineză, Juventus, pe 12 ianuarie 2005, dar n-a putut să joace datorită suspendării. Și-a făcut prima dată apariția în minutul 57 la ultimul meci de campionat al lui Juve, 4-2 cu Cagliari Calcio. Din sezonul 2005-2006, a început ca rezervă, dar performanțele sale (7 goluri în 20 meciuri cu Juventus și 5 goluri în 5 meciuri cu România) l-au propulsat spre primul 11.

ACF Fiorentina (2006-prezent)

La 8 iulie 2006, echipa din Florența a anunțat că a semnat contractul cu Mutu, pentru suma de 8.000.000 €. În 17 mecuri a marcat 10 goluri și este pe locul trei al clasamentului de golgeteri în Serie A, după Totti și Spines. Adrian Mutu se simte foarte bine la Fiorentina și nu și-ar dori să plece. Este ales cel mai bun jucător din Serie A în sezonul 2006/2007 și primește oferte de la Real Madrid și alte mari echipe. Cu toate acestea, decide să rămână la gruparea "Viola".

Fiind plin de surprize, nu se poate ști cum va evolua viitorul „Briliantului”, însă este cert că acesta este abia la începutul carierei. Adrian Mutu este considerat un adevărat „generator” de scandaluri datorită stilului său de viață nu prea sănătos, însă talentul continuă să îl mențină în topul fotbalistilor pe plan mondial.

Marius Urzică

Marius Urzică a readus, după 20 de ani de la performanța lui Dan Grecu, titlul mondial în România, a devenit campion european și, cel mai important, a obținut prima și singura medalie de aur

pentru gimnastica masculină românească la Jocurile Olimpice. Fracturi de picioare, de piept, biceps rupt, probleme la coloana vertebrală - acesta este reversul medaliilor cucerite de Marius Urzică în cei 15 ani de carieră.

Născut pe 30 septembrie 1975, la Toplița, lângă Gheorgheni, un oraș care trăiește în sport mai ales prin hochei și patinaj, Marius Urzică a optat pentru gimnastică. Avea doar 6 ani când a intrat prima dată într-o sală de gimnastică, acolo unde fratele său Paul practica deja acest sport. Dar până să devină regele "calului cu mânere", Marius a trecut prin multe.

Când a început gimnastica era foarte atras de bară. "Eram mai neastampărat, făceam tot felul de năzbâtii, cădeam de prin copaci, ajungeam la sală lovit, julit în genunchi sau cu gleznelor umflate. De aceea, antrenorul de-atunci mă pedepsea și mă trimitea mereu să mă antrenez la calul cu mânere, considerat cel mai greu aparat din gimnastică. Așa a început și "dragostea" mea pentru acest aparat", spune Marius.

Deși îi place foarte mult acest sport, Marius are multe "de tras" de pe urma gimnasticii. "De-a lungul anilor m-am confruntat cu multe probleme de sănătate. În 1995, eram în sala de gimnastică la Lia Manoliu, la antrenamente, făceam un exercitiu la bară, m-am lovit la coloana și am căzut în cap. M-au scos din sala pe targă și m-au dus direct la spital", povestește fostul campion olimpic de la Sydney.

Cu ajutorul părinților care l-au sprijinit necondiționat, Marius a trecut peste toate problemele de sănătate și a luptat să facă performanță, deși diagnosticele nu erau tocmai favorabile. "Am avut torsionare de coloană, două apofize fisurate și nervul pișcat. Această accidentare m-a pus pe gânduri la momentul respectiv și mă gândeam chiar să părăsesc gimnastică definitiv", a declarat Urzică.

Deși a luptat din greu să revină în sala de gimnastică, după accidentul din 1995, Marius a mai fost încercat de două ori de soartă: "În 1998, la Cupa Americii, în timpul unui concurs la inele m-am accidentat grav, am avut ruptură de biceps. Am simțit multă căldură și nu mai vedeam nimic în fața ochilor. Iar în 1999 la Campionatele Mondiale de la Tianjin (China) am concurat cu dureri mari la spate. Am făcut o săritură și am aterizat răsucit, astfel că în acel moment mi-a cedat coloana. Doctorii mi-au recomandat să port șase luni corset. Dacă purtam corsetul, terminam cu gimnastica, așa că am plecat în Germania unde am făcut o serie de tratamente". La șapte ani de la ultima accidentare gravă, Urzică se simte mult mai bine și se considera un om norocos. "Cum am riscat din 1999 până în 2006 pot să mai risc și de acum înainte. Nu cred că pot să pățesc ceva", spune încrezător Marius. Dacă ar fi să o ia de la capăt, Urzică spune că tot ar practica gimnastică.

"Am iubit acest sport din prima zi și îl iubesc și acum. Sunt momente foarte grele în viața unui sportiv peste care treci doar dacă

Îți dorești cu adevărat să faci performanță. Îți sfătuiesc pe cei care se află în cazul meu să lupte pentru visul lor, să nu se lase răpuși ușor".

Marius Urzică s-a retras din competițiile oficiale la sfârșitul anului 2005, dar fostul campion olimpic și mondial nu a renunțat niciodată la gimnastică. A devenit antrenor cu copiii la Clubul Sportiv Dinamo și pentru că a simțit că poate mai mult

s-a apucat de demonstrații. Așa că în martie 2006 a pus pe picioare un proiect grandios în care a implicat foști mari campioni ai gimnasticii românești. Așa a apărut "Romanian Golden Team", o trupă de sportivi de performanță care căutau să dea o nouă imagine gimnasticii.

Andrei Pavel

Andrei Pavel, născut pe 27 ianuarie 1974 în Constanta este un jucator de tennis român care a devenit profesionist în anul 1995. A început să practice acest sport de la vârsta de 8 ani. La 16 ani, s-a mutat in Germania.

Pavel a câștigat trei titluri la simplu, printre care si ATP Master Series în turneul din Montreal Toronto în 2001 și șapte titluri la dublu, ultimul titlu fiind obținut la Open Seat Barcelona, în 2007. Marele John McEnroe a afirmat că a asistat la cel mai bun meci de tenis vreodată. În 2006, la Open, a pierdut meciul cu Andrei Agassi care a durat trei ore și jumătate (4 seturi); 6-7(4), 7-6(8), 7-6(6), 6-2; Dacă romanul ar fi câștigat, acesta ar fi fost ultimul meci al lui Agassi în turneul profesionistilor.

Când a jucat împotriva lui Andy Murray la Australian Open in 2009, Pavel a fost nevoit să se retragă din joc în al doilea set din cauza unei leziuni la spate. Din nefericire a pierdut primul set. A intrat in anul 2009 in French Open unde a fost înfrânt de către Tommy Haas: 6-1, 6-4, 6-4.

A jucat ultimul său meci la simplu în țara natală, în București în anul 2009, unde a pierdut în prima rundă în fața lui Pablo Cuevas din Ungaria. În același campionat a făcut echipă cu un prieten vechi, Gabrile Trifu. Pierde în sfertul finalei contra spaniolilor Ramirez Hidalgo și Ventura. Joacă alte două meciuri în manifestare, primul la simplu împotriva lui Goran Ivanisevic, iar în cel de-al doilea meci, împreună cu Ilie Năstase împotriva perechii formată din Mansour Bahrami și Yannick Noah. Cu o săptămână înainte, a fost căpitanul României la Davis Cup unde, împreună cu echipa sa a pierdut în fața Suediei (3-2) în rundele de calificare.

La 35 de ani, Pavel a lăsat în urmă o carieră care l-a dus până pe locul 13 ATP pe 25 octombrie 2004.

Leonard Dorian Doroftei

Leonard Dorian Doroftei s-a născut pe data de 10 aprilie 1970 în municipiul Ploiești, Romania. Este cel mai faimos boxer roman al tuturor timpurilor.

A început să practice boxul la vârsta de 14 ani la clubul Prahova Ploiești, descoperit fiind de antrenorul emerit Titi „Prosop” Tudor. Cariera

lui a continuat la Clubul de Box Steaua, apoi la Clubul Liberatea Constanța. În întreaga lui cariera a fost antrenat de nume mari în box și antrenorat cum ar fi: Emil Popa, Ilie Dascalu, Relu Auruș.

Între 1986 și 1988 a cucerit în fiecare an titlul național la juniori. Mai târziu a obținut cinci titluri naționale la seniori în 1992, 1993, 1994, 1996 și 1997.

Victoriile de notorietate au fost cele pe plan internațională. A câștigat medalii de bronz la Jocurile Olimpice de la Barcelona în 1992 și la Atlanta în 1996. De asemenea, a fost campion mondial în 1995 la Berlin și campion european în 1996 la Vejle. Palmaresul său la amatori este de 239 de victorii și 15 înfrângeri.

În 1997, după 13 ani și peste 250 de partide disputate la amatori, Doroftei a devenit boxer profesionist făcând un contract cu clubul

canadian Interbox, pentru care a boxat 6 ani, antrenat fiind de Stephane Larouche.

Astfel, cu noul nume de Leonard „The Lion” Doroftei, a cucerit, pe 5 ianuarie 2002, titlul de campion mondial profesionist la categoria semi-uşoară a versiunii WBA, învingându-l la puncte pe argentinianul Raul Horacio Balbi 112-115, 114-113, 115-112. Pe 31 mai, la Bucureşti, în sala Ioan Ghermanescu şi încurajat de mai mult de 8.000 de spectatori, Doroftei a luptat din nou împotriva lui Balbi şi de data aceasta românul s-a impus în mod clar prin decizie unanima: 118-111, 117-112 şi 118-110.

În data de 17 Mai 2003 a boxat la Pittsburg, SUA pentru unificarea titlurilor WBA şi IBF împotriva americanului Paul Spadafora, meciul terminându-se la egalitate de puncte, astfel Doroftei rămânând în posesia centurii WBA.

În 23 Octombrie 2003, la Bucureşti a pierdut titlu mondial în favoarea lui Miguel Calist, fără a lupta deloc, din cauza limitei de greutate pentru categoria sa, aceasta fiind depăşită cu doar 1,9 kg.

În Iulie 2004 a încercat cucerirea titlului WBC dar a fost oprit de Arturo Gatti în doua runde.

În luna Ianuarie a anului 2005 fostul campion mondial al versiunii WBA a debutat ca antrenor în cadrul lotului naţional de box coordonat de Francisc Vastag.

Gabriela Szabo

În casa lui Ioan și a Liviei Szabo, muncitori din Bistrița, România, s-a născut pe 14 noiembrie 1975 fetița Gabriela Szabo, care avea să devină peste ani, una dintre cele mai mari atlete ale lumii. A ajuns în lumea sportului printr-o întâmplare. În 1988, când Gabi era în clasa a șasea, diriginta ei, care era și profesoară de educație fizică, a trimis-o să participe la un cros școlar. Eleva Gabriela Szabo a câștigat prima ei cursă de 600 de metri în parcul din centrul orașului Bistrița și tot acolo a fost remarcată de tânărul antrenor Zsolt Gyongyossy. Cu acordul părinților, a început să se antreneze pentru atletism. În timp, relația de elevă-profesor dintre ea și Gyongyossy a devenit una apropiată, romantică. Așa se face că, în anul 1999, Gabriela Szabo s-a căsătorit cu antrenorul ei, Zsolt Gyongyossy.

"Totul a început cu primul meu cros școlar. Pentru că am un respect deosebit pentru părinți, i-am întrebat mai întâi pe ei dacă vor să mă lase să fac sport. Norocul a făcut ca tata să vină primul acasă. A văzut diploma, a văzut că am câștigat, a stat pe gânduri vreo două minute și apoi mi-a spus «da, du-te». Pe când mama a fost puțin mai reticentă: singura ei fată să meargă să facă sport... Acum este mândră, binețeles."

Din 1991 și până în 2002 atleta Gabriela Szabo a strălucit în toate competițiile la care a participat. A strâns 21 de medalii de aur și 12 de argint și este una dintre primele atlete din lume care a cucerit toate titlurile absolute ale campionatelor europene, mondiale sau olimpice.

"Atletismul nu e un sport profesionist. Noi înșine devenim profesioniști prin felul nostru de a fi, din cauza concursurilor și a condițiilor. Ca să fii profesionist trebuie să fii profesionist cu tine însuși.

Cred că am devenit profesionistă treptat, pentru că am conștientizat că înseamnă să faci sport, să fii cel mai bun și să te menții acolo sus. Adică am știut ce vreau de la mine: dacă am vrut să câștig înseamnă că a trebuit să respect un anumit program. Niciodată nu am refuzat să mă trezesc la ora 7 în loc de 10, niciodată nu am contestat faptul că trebuia să fac atâția kilometri în fiecare zi. Am fost întotdeauna conștientă că fără muncă și fără un program foarte riguros nu poți să ajungi undeva departe."

În 2004, după concursul de la Birmingham, unde a abandonat, a decis să se retragă. Aproape că nu a fost crezută. Nu s-au organizat ceremonii speciale, tocmai pentru că atât Federația, cât și suporterii sperau ca atleta să se razgândească.

Dar Gabriela Szabo nu a revenit asupra acestei hotărâri. În vara lui 2006, la internaționalele României, se va organiza o festivitate de retragere oficială.

"Înainte de a mă fi retras, mi-am dorit foarte mult să obțin încă o medalie olimpică. Voiam să bat recordul mondial la 5000 m în aer liber. Eram capabilă să obțin acest rezultat, însă ceva se întâmpla în timpul cursei. Pierdeam între 3 și 4 km, ceea ce era foarte mult. Am încercat să reglez problema în antrenament, însă în concurs nu știu ce se întâmpla. A trebuit să mă opresc aici, însă nu regret, pentru că activitatea de sportiv mi-a adus bucurii pe care nu le poți compara cu nimic."

Carierele sportive exemplare sunt, întotdeauna, susținute de o voință ieșită din comun. În spatele fiecărui palmares sportiv de excepție stă dorința vie, mistuitoare de a obține victoria. Gabriela Szabo și-a dorit, mai întâi, să se întrecă pe sine însăși. Iar aceasta s-a dovedit a fi calea cea mai sigură spre a-i întrece pe ceilalți. N-a multumit-o niciodată să fie la mijlocul unui clasament sau să urce pe podium pe unul dintre locurile laterale. Pentru ea, locul doi pur și simplu nu exista.

"Nu mi-a plăcut să pierd niciodată. Pentru mine, locul al doilea era ca și cum aș fi abandonat cursa. Chiar dacă ieșeam pe locul al doilea dar cu un timp foarte bun, pentru mine nu însemna nimic, pentru că nu puteam să pierd. Faptul că ieșeam pe locul al doilea mă ambiona atât de tare încât la a doua cursă trebuia să câștig."

Dacă nu se cântă imnul pentru victoria ei, Gabriela Szabo nu se simtea învingătoare. A luptat întotdeauna pentru bucuria suporterilor, a crezut întotdeauna în fair-play, a purtat cu mandrie numele României în întreaga lume.

"Astăzi mă simt foarte bine când merg pe stradă și lumea îmi spune «Multumim pentru ce ai făcut». Asta înseamnă că munca mea nu a fost în zadar. Asta e tot ce contează cel mai mult. În competiție la mondiale reprezentăm România, deci o națiune, așa că aveam o responsabilitate și nu voiam să îi dezamăgesc pe cei care așteptau, cu sufletul la gură, în fața televizoarelor. Ai o responsabilitate când apari acolo, așa că nu mai ești Gabriela Szabo ci ești România. Numai în grand prix-uri erai tu, însă la mondiale erai România."

Astăzi Gabriela Szabo este vicepreședinta Federației Române de Atletism și studiază la nivel de masterat, antropologia motrică la A.N.E.F.S. București. Dar este prezentă cu aceeași dedicare la concursuri de atletism, unde are ocazia să îi cunoască pe viitorii campioni. Îi este dor de viața sportivă, însă competiția face parte acum din viața ei de fiecare zi, pentru că vrea să știe mai mult și să

facă mai multe. Gabi vrea sa demonstreze că poate fi nu doar o sportivă de mare performanță, ci și un om capabil să facă multe alte lucruri în viață.

"Sportul a fost și este o parte din viața mea. Mi-a dat atâtea satisfacții și bucurii, împliniri pe care nu știu dacă o să le mai traiesc. Îmi lipsește faptul că nu mai alerg, stadionul, gălăgia de acolo, cu o sută de mii de spectatori, toți țipând și încuranjându-te. Îmi lipsesc emoțiile acelea de după cursă, când simți împlinirea pe care ți-o dă victoria. Și acum am multe de făcut, mă implic în foarte multe lucruri, totul este o cursă în care vreau sa câștig."

Laura Badea

După 23 de ani de carieră, Laura Badea a avut parte de o retragere plină de emoții. Numeroase personalități ale sportului românesc au ținut să fie alături de marea campioană cu acest prilej. Printre ei, Octavian Morariu, președintele

COSR, Ana Pascu, vicepreședintele al aceluiași for, George Boroii, comandantul Clubului Steaua, dar și o serie de tineri urmași ai lui D'Artagnan cărora Laura le-a predat simbolic ștafeta.

Deși normal ar fi fost ca persoana cea mai emoționată să fie Laura Badea, ea a fost întrecută la acest capitol de invitații săi, la acest lucru contribuind și prezentarea unui film cu cele mai importante momente ale carierei sale și comentariile de atunci. Fosta floretistă Ana Pascu a fost de departe cea mai emotionată, ea neputându-și stăpâni lacrimile pe parcursul discursului pe care l-a ținut. "Laura este un copil de excepție, a fost un sportiv de excepție, iar acum este o mama de excepție. Îți mulțumesc că te-am cunoscut, Laura!", a mărturisit Ana Pascu. "Este trist să vezi mari campioni care se retrag. Ne va fi foarte greu să o înlocuim pe Laura. Contez însă pe ea în continuare ca membră în Comitetul Executiv al COSR, dar și ca

reprezentantă a unui mare club", a declarat și Octavian Morariu, în timp ce George Boroș a continuat: "Steaua plânge cu un ochi, dar râde cu celălalt. Pe de o parte, pierdem un mare sportiv, însă câștigăm un manager, un om care va ajuta Steaua cu experiența sa".

În cadrul festivității de retragere, desfășurate la Hotelul Haiducul din Capitală, Laura a primit mai multe distincții. Președintele COSR, Octavian Morariu, i-a oferit Laurei o plachetă omagială din partea COSR, însă nu înainte de a scăpa pe jos distincția, spre amuzamentul tuturor. Tot câte o plachetă omagială a mai primit multipla campioană și din partea lui George Boroș, comandantul Clubului Steaua.

"Niciodată nu m-am gândit că voi ajunge campioană olimpică. Am fost și sunt o răsfățată a sorții", a mărturisit, protagonista " În cei 23 de ani de scrimă nu am obținut nici o performanță singură. Permanent, alături de mine au fost colegii și antrenorii. Cel care a contribuit cel mai mult la performanțele mele a fost antrenorul Tudor Petruș. Mulțumesc colegilor, îi mulțumesc lui Dumnezeu și părinților mei cărora le datorez foarte multe", a mai spus Laura.

La 34 de ani, Laura Badea are un palmares cu care puțini sportivi se pot lăuda. Nu mai puțin de 22 de medalii europene, mondiale și olimpice a cucerit de-a lungul carierei, singură sau cu echipa României, la acestea adăugându-se și numeroasele titluri de campioană a României. Vârful carierei Laurei Badea l-au reprezentat fără doar și poate Jocurile Olimpice de la Atlanta. Ultimele succese ale Laurei se leagă de Campionatele Europene desfășurate în iunie, la Copenhaga. Aici, ea a devenit pentru a treia oară campioană europeană (după Limoges, 1996, și Gdansk, un an mai târziu), unde a învins-o în finală pe rusoaica Svetlana Boiko. Ultima mare competiție la care a participat floretista

noastră a fost JO de la Atena. Dezamăgită, după ce a pierdut în sferturile de finală în fața polonezei Sylwia Grunchala, Laura a decis să se retragă după Olimpiada de la Atena din activitatea competițională.

"Visul meu este să promovez cât mai multe talente, în special în scrimă", a mărturisit fosta campioană, în privința planurilor de viitor.

Laura Badea și-a susținut public teza de doctorat la Facultatea de Educație Fizică și Sport, în fața a o sută de persoane.

Lucrarea campioanei olimpice la scrimă a purtat titlul "Contribuții la clarificarea raportului dintre inteligența motrică și capacitatea de efort în scrima de performanță".

În 23 de ani, Laura Badea a strâns 22 de medalii europene, mondiale și olimpice.

Lucian Bute

Lucian Bute (n. 28 februarie 1980) este un pugilist român la categoria supermijlocie, campion mondial în versiunea IBF. S-a născut la Galați, iar în anul 2003 a devenit boxer profesionist, semnând un contract cu clubul canadian Interbox. Are în palmares 28 victorii din 28 meciuri, dintre care 23 prin KO. Locuiește în orașul Montreal, fiind antrenat de Stephane Larouche, cel care i-a antrenat și pe foștii campioni mondiali Eric Lucas și Leonard Doroftei.

Ca amator, Bute a câștigat medalia de bronz în 1999 la Campionatul Mondial din Houston, Texas și medalia de aur în 2001 la jocurile Francofoniei.

Pe 15 iunie 2007, Bute îl înfruntă pe Sakio Bika în arena Centre Bell din Montréal într-un meci eliminatoriu pentru titlul IBF. Bute câștigă prin decizie unanimită (116-111, 118-109, 118-109) și obține dreptul de luptă pentru titlu împotriva campionului Alejandro Berrio.

Lucian Bute câștigă titlul de campion mondial versiunea IBF, pe 19 octombrie 2007, după un meci cu columbianul Alejandro Berrio^[1]. Lucian Bute l-a învins pe deținătorul en-titre al centurii în runda a 11-a, prin Knock Out, după ce l-a forțat să intre într-un colț, unde i-a aplicat un croșeu, o directă și un upper-cut de stânga. El a ținut să îi mulțumească mamei sale, dar și întregii României pentru susținerea primită. Bute devine al treilea român care câștigă un titlu mondial la profesioniști după Leonard Doroftei și Mihai Leu.

De atunci, Bute și-a apărat titlul de șapte ori: împotriva americanului William Joppy prin Knock Out (29 februarie 2008), mexicanului Librado Andrade la puncte (24 octombrie 2008), columbianului Fulgencio Zuniga prin Knock Out tehnic (13 martie 2009), KO în repriza a patra împotriva lui Librado Andrade (29 noiembrie 2009), KO după trei runde cu Edison Miranda (17 aprilie 2010), KO în runda a noua cu americanul Jesse Brinkley (15 octombrie 2010)^[1], și TKO în runda a 10 cu britanicul Brian Magee (20 martie 2011).

Pe 29 noiembrie 2009, Lucian Bute îl învinge prin KO în runda a patra pe Librado Andrade, în arena *Colisee Pepsi* din orașul Québec, Canada, și își păstrează centura de campion IBF la categoria supermijlocie. O victorie categorică, eliminând dubiile din meciul precedent al celor doi în care Bute a fost la un pas să piardă meciul în ultimele secunde din runda finală.

În data de 17 aprilie 2010, Lucian Bute câștigă meciul cu columbianul Edison Miranda prin KO, în runda a treia, românul păstrându-și titlul mondial al categoriei supermijlocie, în versiunea IBF.

Pe 15 Octombrie 2010, Lucian Bute își păstrează centura IBF învingându-l prin TKO pe Jesse Brinkley în repriza a noua după ce anterior îl doborâse de două ori, în reprizele a cincea și a opta.

Pe 20 martie 2011, Lucian Bute își apără pentru a șaptea oară titlul mondial, învingându-l prin TKO pe irlandezul Brian Magee.

*The most famous
Romanian sportspeople*

Preface

A book about the champions of a country is a History book.

First of all, it is based on a true Chronic of Olympic Romanian success. Secondly, each chapter or "name" is an example or a path which the young generations of performers should get to know in detail. Like their important predecessors, the champions of today and tomorrow in the Romanian sport can't reach the highest peak without total devotion within hours of training and a tight competition with their partners.

Some of our Romanian sportsmen (Ilie Năstase, Gheorghe Hagi, and Nadia Comănechi) will be figured in this book that is divided in two volumes in which the values of Romania are recognized: "The Golden Generation" and "Today's Generation".

The Golden Generation

One of the most blooming periods in the history of the Romanian sport, the golden generation brought a lot of prestige to our country on the international level.. Sportsmen like Gheorghe Hagi and Nadia Comăneci managed through hard work and devotion to become the world's champions, demonstrating their true abilities and winning a place in history. They brought Romania glory, fame and recognition as the mother of many international values in sport.

The Romanian Olympic Committee was established in 1914 and in 1924 Romania participated in The Olympic Games, the 8th edition for the first time.

Our country has participated in seven world championships. The 90's were the most glorious years. In 1944, the Romanians reached the quarter finals at the World Championships from USA, which has been the best performance obtained so far. The Golden Generation who managed the performance had Gheorghe Hagi as a leader.

Since 1924, Romania has participated in all the Olympic Games, except for those that took place in 1932, 1948 and 1960. From 1924 (the Olympics held in Paris) to 2008 (The Olympics held in Beijing) Romania won 292 medals: 86 gold, 89 silver and 117 bronze.

Nadia Comăneci

Nadia Elena Comăneci (born on November the 12th, 1961) is a Romanian gymnast, winner of three Olympic gold medals at the 1976 Summer Olympics, and the first gymnast ever to be awarded a perfect score of 10, in an Olympic gymnastic event. She is also the winner of two gold medals at the 1980 summer Olympics. She is one of the best-known gymnasts in the world and, together with Olga Korbut, is credited with

popularizing the sport around the world

Early life

Comăneci was born in Gheorghe Ghiorghiu-Dej (now Onești), Romania, as the daughter of Gheorghe and Ștefania-Alexandrina. Her pregnant mother was watching a Russian film in which the heroine's name was Nadya, the diminutive version of the Russian name Nadyezhda (which means, literally, "Hope"). She decided that her daughter would be named Nadia, too. Comăneci also has a younger brother named Adrian.

Early gymnastics career

Nadia began gymnastics in kindergarten with a local team called "Flame", with coaches Duncan and Munteanu. At the age of 6 she was chosen to attend Béla Károlyi's experimental gymnastics school after Karolyi spotted her and a friend playing in a schoolyard.

Nadia was training with the Károlyis by the time she was 7 years old, in 1969. She was one of the first students at the gymnastics school established in Onești by Béla and his wife, Marta, who would later go

to the United States and become coaches of many prominent American gymnasts.

Nadia placed 13th in her first Romanian National Championships in 1969. A year later, in 1970, she began competing as a member of her hometown team and became the youngest gymnast ever to win the Romanian Nationals. In 1971, she participated in her first international competition, a dual junior one between Romania and Yugoslavia, winning her first all-around title and contributing to the golden team.

For the next few years, she competed as a junior in numerous national contests in Romania and additional dual competitions with nearby countries such as Hungary, Italy and Poland. At the age of 11, in 1973, she won the gold, as well as the vault and uneven bars titles, at the Junior Friendship Tournament (Druzhiba), a very important competition for junior gymnasts.

Nadia's first major international success came at the age of 13, when she won almost all the gold medals except for the floor exercise, in which she placed the second. She continued to enjoy success and in the competition in 1975, at the National Gymnastics Championship, she won the first place in the all-around, vault, beam, and bars. In the Pre-Olympic test event in Montreal, Comăneci won the balance beam gold, as well as silver in the vault, floor, and bars behind accomplished Soviet gymnast Nellie Kim, who would prove to be one of her greatest rivals over the next five years.

In March 1976, Comăneci competed in the inaugural edition of the American Cup at Madison Square Garden in New York. She received

unprecedented scores of 10.0, which signified a perfect routine without any deductions, on vault in both the preliminary and final rounds of competition. Comaneci also received 10s in other competitions in 1976, including the prestigious Chunichi Cup competition in Japan, where she posted perfect marks on the vault and uneven bars.

In 1974 she was named "The Female Athlete of the Year" by the United International Press.

Montreal Olympics

At the age of 14, Comăneci became one of the stars of the 1976 Summer Olympics in Montreal. It was the first time in modern Olympic gymnastics history that the score of ten

had ever been awarded. The scoreboards were not even equipped to display scores of 10.0—so Nadia's perfect marks were reported on the boards as 1.00 instead. Over the course of the Olympics, Comăneci would earn six additional 10s, en route to capturing the all-around, beam, and bars titles and a bronze medal on the floor exercise. The Romanian team also placed second in the team competition.

Comăneci was the first Romanian gymnast to win the all-around title at the Olympics. She also holds the record as the youngest Olympic gymnastics all-around champion ever.

Comăneci's achievements at the Olympics caught the media attention. The theme song from the American soap opera *The Young and the Restless* became associated with her after the composer Robert Riger used it against slow-motion montages of Nadia on the television program *ABC Wide World of Sports*. The song became a top ten single

in the autumn of 1976, and the composer, Barry De Vorzon, renamed it to "Nadia's Theme" after her. However, Comăneci never actually performed on "Nadia's Theme." Her floor exercise music was a medley of the songs "Yes Sir, That's My Baby" and "Jump in the Line" arranged for piano.

She was named the 1976 BBC Sports Personality of the Year in the overseas athlete's category and the Associated Press's 1976 "Female Athlete of the Year". Back home in Romania, Comăneci's success led her to be named a "Hero of Socialist Labor;" she was the youngest Romanian to receive such recognition during the administration of Nicolae Ceaușescu.

1977-1980

Comăneci successfully defended her European all-around title in 1977, but when questions about the scoring were raised, Ceaușescu ordered the Romanian gymnasts to return home. The team followed orders and controversially walked out of the competition during the event finals.

Following the 1977 Europeans, the Romanian Gymnastics Federation removed Comăneci from her longtime coaches, the Károlyis, and sent her to Bucharest to train at the 23 August sports complex. The change was not positive for Comăneci. Grappling with both the stress of her parents' divorce and the new training environment, she was extremely unhappy and her gymnastics and overall fitness suffered. Being overweight and out-of-shape affected her performance at the

1978 World Championships. A fall from the uneven bars resulted in a 4th place finish in the all-around behind Elena Mukhina, Nellie Kim, and Natalia Shaposhnikova, but Comănesci won the beam title.

After the 1978 Worlds, Comănesci was permitted to return to Deva and to the Károlyis. In 1979, a newly slim and motivated Comănesci won her third consecutive European all-around title, becoming the first gymnast, male or female, to achieve this. At the World Championships that December, Comănesci led the field after the compulsory competition but was hospitalized before the optional section of the team competition for blood poisoning caused by a cut in her wrist from her metal grip buckle. Against doctors' orders, she left the hospital and competed on the beam, where she scored a 9.95. Her performance helped give the Romanians their first team gold medal. After her performance, Comănesci spent several days recovering in All Saints Hospital and underwent a minor surgical procedure for the infected hand, which had developed an abscess.

Comănesci participated in the 1980 Summer Olympics in Moscow, where she placed second, by a small margin, to Yelena Davydova. She defended her Olympic title in the balance beam and won the gold medal in the floor exercise against Nellie Kim. The Romanian team finished second overall.

Comănesci retired from competition in 1981. Her official retirement ceremony took place in Bucharest in 1984 and was attended by the International Olympic Committee Chairman.

Nadia Comănesci with her family

In 1981, Comănesci participated in a gymnastics exhibition tour in the United States. During the tour she met her coaches, Béla and Marta Károlyi, along with the Romanian team choreographer Géza Pozsár, with whom she tried to run away from the country. Upon her return to Romania, Comănesci's actions were strictly monitored. She was

permitted to attend the 1984 Olympics in Los Angeles but was supervised for the entire trip. Aside from that journey, and a few select trips to Moscow and Cuba, Comănesci was forbidden to leave the country for any reason." "Life..." she wrote in her autobiography, "was bleaker than ever."

In Romania, between 1984 and 1989, Comănesci was a member of the Romanian Gymnastics Federation and helped coach the Romanian junior gymnasts. In November 1989, a few weeks before the Revolution, she ran away with a group of other young Romanians. Her overland journey took her through Hungary, Austria, and finally, to the United States. Her initial arrival in the United States generated some negative press, focusing on her penchant for heavy makeup and trashy clothes, the fact that Constantin Panait (a Romanian exile who helped her escape from Romania and was her constant companion) hinted that she had an eating disorder caused by an unsavoury life left behind in Romania.

Comănesci initially settled in Montreal. With the help of friends, she successfully distanced herself from Panait and the image problems of her initial arrival from Romania. Comănesci spent most of her time touring and promoting labels of gymnastics clothing and aerobic equipment. She also made a career in modelling, appearing in advertisements for wedding dresses and Jockey underwear.

While she was living in Montreal, Bart Conner, whom she had met for the first time in 1976 at the American Cup, contacted her and invited her to live in Oklahoma. They got engaged in 1994. Together with Conner, she returned to Romania for the first time since her emigration and the couple were married in Bucharest on April 27, 1996. The ceremony was broadcast live in Romania, and the reception was held in the former presidential palace.

On June 29, 2001, Comănesci became a citizen of the United States. She also kept her Romanian passport, in this way having double citizenship.

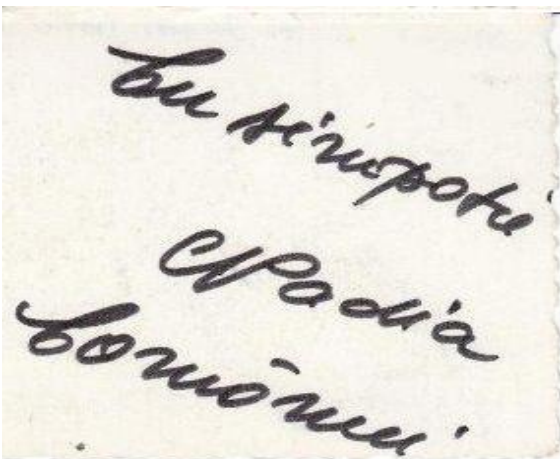
In December 2003, Comăneci's autobiography, *Letters To A Young Gymnast*, was published. The memoirs bring answers to the questions that she had received in letters from fans. She has also been the subject of several unofficial biographies, television documentaries and an artistic film, *Nadia that* was broadcast in the United States shortly before the 1984 Olympics.

Comăneci and Conner had their first child, a baby boy named Dylan Paul Conner, on June 3, 2006 in Oklahoma City, Oklahoma.

Recent activities

Comăneci is active in many charity and international organizations. In 1999, she became the first athlete to be invited to speak at the United Nations to launch the Year 2000 International Year of Volunteers. She is currently the Vice-Chair of the Board of Directors of the International Special Olympics and Vice President of the Board of Directors of the Muscular Dystrophy Association. She has also personally funded the construction and operation of the Nadia Comăneci Children's Clinic, a clinic in Bucharest that provides low-cost and free medical and social support to Romanian children

In 2003, the Romanian government appointed her as an Honorary Consul General of Romania to the United States to deal with bilateral relations between the two nations. She performs this function based out of her Norman, Oklahoma, office.

In the world of gymnastics, Comaneci is the Honorary President of the Romanian Gymnastics Federation, the Honorary President of Romanian Olympic Committee,

Ambassador of Sports of Romania and a member of the International Gymnastics Federation Foundation. She and her husband own the Bart Conner Gymnastics Academy, the Perfect 10 Production Company and several sports equipment shops. They are also the editors of *International Gymnast* magazine. Moreover, Comănesci and Conner have provided television commentary for many gymnastics competitions most recently the 2005 World Championships in Melbourne and the 2008 Olympic Games in Beijing.

In January 2008, she was one of the contestants in the celebrity edition of Donald Trump's television program *The Apprentice*.

Iolanda Balaş Sötér

Iolanda Balas Sötér, (born Dec. 12, 1936, Timisoara,

Rom.), Romanian athlete, the dominant performer in the women's high jump during the late 1950s and '60s. She won two Olympic gold medals in the event, set 14 world records, and was the first woman to high-jump 6 feet.

Balas cleared the bar in a variation of the scissors method; her coach was Ion Sötér, an outstanding high-jumper whom she later married. She already held the women's world record high jump of 5 feet 8.75 inches (1.75 m) when she entered the 1956 Olympic Games in Melbourne, yet she finished fifth. She was not to be defeated again for more than 10 years, a period in which she won 140 consecutive competitions, an extraordinary achievement. She won the gold medal at the 1960 Olympics in Rome, jumping 5.5 inches (0.14 m) higher than her nearest rival but falling 0.5 inch short of her own world record of 6 feet 1.25 inches (1.86 m). The next year she achieved her personal best jump of 6 feet 3.25 inches (1.91 m), a record that would not be broken for 10 years. She won a second gold medal in the women's high jump at the 1964 Olympics in Tokyo, and her string of victories continued until 1967, when she sustained an injury that led to a defeat.

Ion Țiriac

Ion Țiriac (Born in Braşov, on the 9th of May, 1939) is a former professional tennis and hockey player, currently businessman in Germany and Romania.

In 1970, he won together with Ilie Năstase the Roland Garos tournament. His talent in field materialized mainly at double, winning with Ilie Năstase, apart from the Roland Garos, many other tournaments such as Foro Italico, Philadelphia Indoor Open (1979), Monte Carlo Open, Sweedish Open and Canadian Open(1972), Armehr

Cup (1977), along with Guillermo Villas at Baltimore International and Nice International (1977), Volvo International(1979) and together with Adriano Panatta, World Tennis Championship, Sao Paolo(1974). Țiriac was a player in Romanian's team in Davis Cup between the years 1959 and 1978, playing three finals with the USA in 1969, 1970 and 1972, in all three having as Ilie Năstase as a partner.

As a member of the national ice hockey team, he represented Romania at the Olympic Winter Games in Innsbruck in 1964. He won over 40 international single titles and double in the competitions.

Ion Țiriac says: "After the retirement from the competitive activity, I was coach and manager of some famous tennis players, such as Ilie Nastase, Guillermo Villas, Henri Lecompte, Boris Becker, Mary Joe Fernandez, Anke Huber and Goran Ivanisevici. I also acted as a promoter of the USA and Europe and a Technical consultant of several companies in the same area. I worked as a manager to lead first- rate tennis tournaments of the ATP and WTA, like Eurocard Open, Austrain Open, Italian Open, Faber Grand Prix and Open Romania."

Ion Țiriac is also one of the richest men in Romania, being the owner of a large number of companies in banking, auto and transportation. He is the first Romanian to have appeared in Forbes on the list of "Billionaires of the world" and was quoted to have a fortune of 1.1 billion dollars, in March 2007. In November 2007, Capital magazine estimated his fortune at around 2.2-2.4 billion dollars.

In 1980 he becomes the owner and organizer of several ATP and WTA tour circuit: Eurocard Open, Austrian Open, Italian Open, and Faber Grand Prix. He still holds licence for two tours in Spain, one in Austria and one in Romania, BCR Open Romania, on which he has held a licence since 1996. The 10th edition of the tournament (held in September 2005) offered big prizes: 302.000 Euros. The winner of the trophy, Florent Serra received a check worth a 44.100 Euros.

In 1982, Țiriac is Boris Becker's official manager, as he was only 16 years old. Then, a long list of professional tennis players follows:

Guillermo Villas, Goran Ivanisevic, Marat Safin and Marie Joe Fernandez. During this period he meets important businessmen due to the fact that he sponsored tennis tournaments and athletes. He met the staff from Mercedes while he was Becker's manager. This was the heyday for him; he had Germany in his hands because Boris made the record television audience and filled the stands.

The man who had won international fame twice: once as an athlete and then as a business man. As he tells his destiny, Ćiriac seems detached from an American dream movie: at the age of 13 he worked in a truck factory to survive in an "obsessive decade" as Marin Preda used to call the '50's. "Those times should never return. That was hunger. Hunger has never come back to this country since then on", recalls Ćiriac.

The former tennis player said that his big fortune gives him freedom. "I am a very powerful man because I am smart, and being smart means that I realize when I'm stupid. That's when I take someone smart by my side and this gives me strength because I can say: **enough!** I see not only my place in the world but I also realize who I am." This is the definition of power in Ion's vision.

"A friend in need is a friend indeed, and this is not really my way to handle things. I try to heal on my own. The moment you start being corrupt, not addicted, is like you become an alcohol or cigarette addicted."

Recently he has been involved as an advisor, coordinator and strategist of the ATP World Championship organized by EXPO 2000 Hannover (Business World Exhibition) for the 1996-2000 periods. He has been the adviser for the German Tennis Federation, the Organization of Germany's David Cup. His business volume exceeds

100 milion German Marks (TV income, advertising, merchandising, VIP-Catering etc.) together with Rupert Murdoch (News International) owned and published the rights of the last three World Swimming Championships.

He founded the Orphanage in Brasov, where 100 children, that were once orphans, are now.

Ilie Năstase

Ilie Năstase (born on July 19, 1946, in Bucharest, Romania) is a former Romanian professional tennis player, one of the world's top players of the 1970s. Năstase was the World No. 1 tennis player twice in 1972 and 1973.

Ilie was more than a great champion for us. For two decades he was Romania's big hope! He managed to convince people that Romania isn't a closed country locked between walls that are more terrifying and imposing than the famous Wall of Berlin. Using his force he demonstrated that his country is almost everywhere: in England on Wimbledon, in

America in Forest Hills, at the Pyramids, on the Gange bank, in Australia and Japan, in Spain where the bullfighter Santana is, in Rome, on the brick of force, not to mention Paris which he had conquered and adopted at once.

Among the 57 titles in singles, which Ilie won in his career we could also add the U.S. Open in 1972, and French Open in 1973. He had won

the tournaments from Wimbledon in 1973, French Open in 1970 and U.S. Open in 1975 in double. He also won four times in a row the Masters tour in 1971, 1972, 1973 and 1975. He played for Romania 18 years, 146 games (double and single) winning 109, for the Davis Cup. Together with Ion Țiriac he was a finalist at the Davis Cup three times, in 1969, 1971 and 1972, playing against Stan Smith and Bjorn Borg in 1976.

Considered one of the most gifted tennis players in history, Ilie Nastase was noted both for his sorcery with the racket and his ability to entertain, amusing spectators with his antics and mimicry and that is why he was nicknamed "Nasty" after some incidents.

He wrote some novels in French in 1980 and then joined politics in 1990, candidating for the mayor position in Bucharest in 1996. In 1994 he was the Romanian's Captain for Davis Cup.

"TENNIS Magazine" placed him on the 28th place in the list of "the 40, greatest tennis players in the last 40 years", in 2005. He was nominated four times for "Romania's Best Sportsman of the Year" (1969, 1972, 1973 and 1974).

On February 12, 2008, after nearly 11 years in leadership for the Romanian Tennis Federation, he resigned from being the president of the Club, declaring that he was "defeated by the justice and media in Romania".

Famous quotations: *"If you have confidence, you have patience. Confidence, that is everything"; "As long as I can get angry, then I play well. If I play well, I can beat everybody. I am happy because I am get angry."*

Gheorghe Hagi

Gheorghe Hagi (born on the 5th of February, 1965 in Săcele), is a Romanian former football player of Aromanian origin. He was famous for his passing, close control, long shots and was regarded as one of the best attacking midfielders in Europe during the 1980s and 1990s.

Nicknamed "The Maradona of the Carpathians", he is considered a hero in his homeland as well as in Turkey. He has won his country's "Player of

the Year" award six times, and has been recently named the best Romanian football player of the century.

He played for the Romanian national team in three World Cups in 1990, 1994 and 1998, as well as in three European Football Championships in 1984, 1996 and 2000. He won a total of 125 cups for Romania, being ranked second after Dorinel Munteanu, and scored 35 goals, being ranked first.

In November 2003, to celebrate UEFA's Jubilee, he was selected as the Golden Player of Romania by the Romanian Football Federation as their most outstanding player of the past 50 years. Hagi is one of the

few footballers to have played for both the Spanish rival clubs Real Madrid and FC Barcelona.

Club career

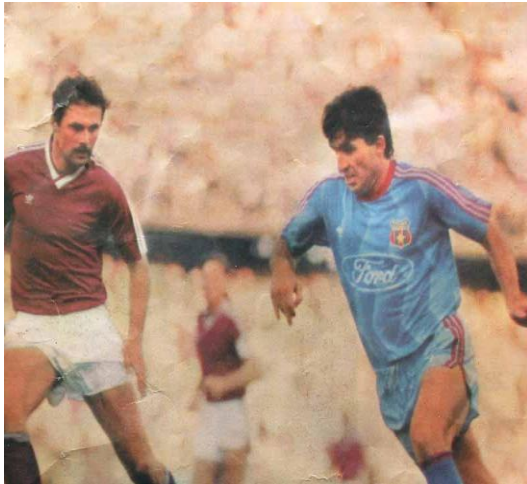
He started his career playing for the youth team of Farul Constanța in 1970, before being selected by the Romanian Football Federation to join the squad of Luceafărul București in 1980 for two years. In 1982 he returned to Constanța, but one year later, aged 18, he was prepared to take his first step to a top team. He was originally directed to Universitatea Craiova, but chose Sportul Studentesc of Bucharest instead.

In the winter of 1987 Hagi was transferred to Steaua București by the time the team prepared their European Super Cup final against FC Dynamo Kyiv. After winning the trophy, Hagi was the only one who scored the only goal in the end, Steaua did not want to release him back to Sportul Studentesc and retained him for the next years. During his Steaua years, (1987 - 1990) he and his team reached the European Cup semifinal in 1988 and the final in the following year. They won the Romania Cup in 1987, 1988 and 1989.

After the 1990 World Cup, he was asked by Real Madrid. The La Liga side paid \$4.3 million to Steaua for him. Hagi played two seasons with Real Madrid and then was transferred to Brescia Calcio.

After two years at FC Barcelona, sitting more on the bench half season because of injuries, Hagi signed for Galatasaray S.K.. at Galatasaray; he was both successful and highly popular among the Turkish supporters of the Istanbul side. Hagi and manager Fatih Terim built a team that would win four league titles. Over the years together with Galatasaray and Turkey managed to win the UEFA Cup after defeating Arsenal in the finals and also won the European Super Cup Hagi's former club at Real Madrid. The mass hysteria caused by this in Istanbul raised Hagi's popularity even more and made French

ex-international Luis Fernández to say that "Hagi is like wine, the older it gets, the better it is". At the age of 35, Hagi enjoyed his success, winning every possible trophy with Galatasaray in 2000. When he retired in 2001, he remained one of the most beloved players in Turkey and Romania.

His career as a coach

In 2001, Hagi was named the manager of the Romanian team, being the replacer of Ladislau Boloni who left the team in order to train The Sports Club In Portugal. After failing to qualify the team for the World Cup, Hagi was fired. The only notable thing during the six months that he worked as the manager of Romania was his winning against Hungary at Budapest, which was a premiere in the Romanian football.

In 2003, Hagi took over as the coach of Turkish first division side Bursaspor, but left the club after a disappointing start to the season. He then became the manager of Galatasaray in 2004, leading the team to the Turkish Cup in 2005 with 5-1 as a score vs. their rivals Fenerbahçe SK.

The Romanian team Steaua București wanted to hire him in the summer of 2005, but Hagi's requested wage could not be met by the Romanian champions. Hagi became the manager of FCU Politehnica Timișoara instead, and after a string of bad results and disagreements with the management, he left the club after a few months.

From June to September 2007, Hagi coached Steaua Bucuresti, which had a mediocre start in the internal championship mainly due to the large number of unavailable injured players, but the coach managed to qualify the team for the second time in line to Champions League Groups. He resigned because of a long series of conflicts with the team's owner.

He is known for funding youth centers in order to develop young talents across the country.

Helmuth Duckadam

Helmuth Duckadam (born on April the 1st, 1959 at Semeac, Arad district) is a former goalkeeper declared "the hero of Seville". He played at Steaua Bucharest and Constructorul Arad.

His father, Josef Duckadam originates from German Sagu in Arad district. His mother, Elisabeth Kalman, came from Semeac, the place where Helmuth Duckadam was born. During his childhood, he was educated by his grandmother, Elisabeth Kalman (born in Germany).

He took his first steps in football in his native village, at Semlanca team, in 1974 when he goes to Gloria Sports School in Arad. In 1977 he made his debut as a goalkeeper at Constructorul Arad, in the C Division. A year later he was transferred to UTA, where he debuted in the A Division (17th September, CS Targoviste- UTA 2-0)

Career

After 4 seasons at that team, he is transferred at Steaua Bucharest, where he gradually transforms his position in a permanent one. He is named "the hero of Sevilla" after the final of European Championship when he defended all the four bells kicked in the gate by Alesanco. Pedrazze. Alonso and Marcos. That might have had a huge contribution to Steaua's victory. His performance on the stadium " Sanchez Pizjuan" in Sevilla is written in Guinness Book.

Three years later from the final in Seville, in 1989, Duckadam came back on the football court, for his last 2 seasons at Vagonul Arad in the B division.

Along his career he won countless prizes, among which: two national titles, a cup of Romania and a European one. Overall he has 133 participations in the A division, 13 in the Romanian Cup and 9 in the European Champion Cup. In 2004 he becomes the member of the New Generation Party, being chosen the vicepresident of Arad County branch.

Though he obtained all these, he has many things that he still regrets.

- The fact that he wasn't able to play in the finals of Intercontinental Cup at Tokyo and in the Supercup of Europe at Monte Carlo.
- He missed the chance to play in a foreign team.

In an interview he declared:

"One of the ugliest moments in my sports career was after the finals at Seville when I refused to play in an unfair game between Craiova University and Steaua Bucharest and I was forbidden to train or even enter the sports building for 2 weeks. Another great disappointment was when the border council of Steaua found out I couldn't practise performance sport any more and kicked me out

without hesitating."

Yet, he is grateful to those who supported him : "There were many people in my life to whom I owe thanks. Firstly, there is my wife who stood by my side through those rough moments. Next, I want to thank the doctors who saved my life and my arm in 1986, when I had a serious aneurism (and I wasn't shot from a car by Nicu Ceausescu , as people said at that time)".

Starting from 1992 The European Championship Cup changes its name in Champions League.

Helmut Duckadam, who now is UEFA Champions League official ambassador in Romania, together with the president of Unicredit-Tiriac Bank, Razvan Radu took out the Champion's League trophy from an armored transparent box which carried it in Arad, Timisoara, Sibiu, Brasov and Pitesti and set it on a podium arranged inside a tent in the Constitution Square.

After that, Duckadam lifted the trophy above his head and kissed it.

"I'm holding it as I did in Seville" said Duckadam visibly excited. Duckadam declared that he did not think that he will have the opportunity to raise the trophy above his head once again. " For three days I accompanied the cup, but unfortunately I wasn't able to touch it... I never thought that, after 23 years I will have this wonderful wonderful trophy in my hand once again. It was probably the last time I touched it. I was even more nervous this time because by then we were young and didn't realize what we had done, but now, watching TV, we realize how great the joy of million dollar players is, We realized

that together with them, we are European Championship Cup winners"
Duckadam said.

His life in short:

- In 1986 he was chosen the best Romanian football player, this being mentioned in "The French Football Magazine".
- He married Ildico and has 2 daughters: Helmy(born on the 27th of July, 1980) and Brigitte (born on January 11, 1982)
- After 1988 he was made vice-president at UTA Arad, Vagonul and CPL.

Quatations:

- " All that I have accomplished in my life, I've done trough work"
  - " Football was my life. It brought me many rewards but also suffering."

Ivan Patzaichin

The Romanian Fleet Admiral in canoeing

He was born among the reeds of the Danube Delta, in the area of Tulcea, Mila 23. The son of a fisherman and a dressmaker, Ivan Patzaichin left the water surroundings where he had been raised in 1967 for the Capital, with one thought: *to become a champion*. He failed to restrain the boat in his first attempt, but this didn't make him give up his dream.

He was in the Dinamo Club when he was sent to represent Romania at the Olympics in Mexico, after a year of training in Snagov at the age of 18. He panicked in the race, after leading more than a half.

However, he had the chance to take his revenge in the second round, winning the gold medal in front of his skilled opponents. The Prince of

the Delta continued to dominate canoeing on a worldwide level in the next 20 years with an unprecedented constancy.

He was taught to never give up, even if he would come across unexpected impediments . In 1972 at the Munich Olympics, Ivan Patzaichin applied what he had learned and he gained the love of a whole world for his will to win.

He has a story which resembles the American ones that implies a lot of hardships and drama, but with a happy-end and one hundred percent Romanian brand. The canoeist was for the second time at the Olympic Games. This time he had experience, but he had no idea that in this edition he would feel more than the debut's emotions. Between the series, Ivan's paddle broke. The rules ask that a participant should have a spare paddle and if something happens in the first 30 meters, he or she must raise the hands and the race will be stopped by the arbitrators and continued after the problem is solved properly. "I raised my paddle but no one saw me... or didn't want to see me" said years later the former canoeist with a smile in the corner of his mouth.

When he saw that no one was going to save him, Ivan the Brave started rowing only with his broken paddle. The mass of people didn't believe that he would finish the race, but his stubbornness was leading the best of him. "The public was standing, encouraging me, they thought that I was a worse sportsman ". Patzaichin recalls that he finished the race three minutes later after the first arrival.

Instead of praising him for his great job, the arbitrators accused him of rowing with a broken paddle. He made an appeal, worked harder again and won the first place in the finals. It was the second gold medal at the Summer Olympics, after the one in 1968, in Mexico. Last

year, after 35 years he received the paddle as a present From "The House of the Champions"

In 1972, at the same Olympics, he lived the most terrifying moments in his life. The Palestinian attacks on the Israel's delegation, made him feel the claws of death, because the Romanians were neighbors with the Jews in the village camp. "We stood there, barricaded in our rooms and went out the balcony on our bellies."

If you were not to know that he is a legend in sports, you would easily think that he is a casual folk singer at first sight , with long hair, always in a pony-tail, that not even the communism made him cut. He managed to hide it very well when he met his superiors.

Before 89 he suffered because of his hair a lot. He was even threatened various times that he would be excluded from the national group. However he knew he was good and the former directors were well aware that they needed a man like him. Yet in order to seem decent and to obey the orders, Ivan used to stick his hair with sugar and hide his tail under the collar of his shirt whenever he had an important meeting with the Secretary State.

The same thing happened when he got a degree from Dinamowhen he was made officer with a delay of 5 years.

After his retirement, Ivan Patzaichin handed his paddle to some youngsters to carry on the success he began to spread all over the world. However, he didn't step away from them but he stood by them and taught them his skills.

Now, he spends 10 months a year in the training Center in Snagov, with lots of students. "I want to give sports at least a little bit of what it gave me." Says the champion. He also confesses that a coach's

emotions are bigger because not everything depends on him, no matter how well he might prepare his students.

The Dinamo sports Club wanted to reward Ivan, the best Romanian Canoeist of all times by making him a statue in front of a park named Stephan the Great. Being a modest person, the champion didn't agree with the "reward", but he was persuaded with the help of an unbelievable reason: youth need idols in life. The bronze statue is about 3-4 meters high and was made by the sculptor Alexandru Papuc in 2002.

Today's Generation

For years the Romanian sport has proved that it can be the first benchmark performance of the world. Young talents have tried to be the best and many of them have achieved this.

Romanian athletes showed that sport can be passion, not money desire, trying to keep up the tricolour in different parts of the world. The work, daily workouts, strength of character and determination are the ingredients of a successful recipe. We demonstrated that we can make it. In sports, one should never let feelings take control; we have to prove the whole world that our motherland, Romania, has real values.

Undeniable is that a failure can make you give up mentally, but can also encourage you to show your true potential. Serious injuries, loss of a loved one, journalists' insults should do not affect a true sportsman; they must overcome these moments and think that "tomorrow is another day".

Triumph and the power of sacrifice guided Romanian sportspeople through world performance; real athletes and leaders of the Romanian Sport Federation have succeeded to stand on the highest positions of the podium: "For Romania!"

Adrian Mutu

Adrian Mutu (born 8 January 1979 in Călinești, Argeș County) is a Romanian striker and attacking midfielder who plays for Italian Serie A Club Fiorentina and the Romanian national team.

HIS SPORT ACTIVITY

FC Argeș Pitești (1996-1998)

Mutu started his football career at FC Arges Pitesti, where he scored 11 times in 41 matches, until he was sold for 600.000 Euros to Dinamo Bucharest.

Dinamo Bucharest (1998-1999)

Mutu's great performances were revealed at Dinamo. He scored 26 times in 37 matches; he had an important role in winning the championship and the cup with Dinamo. He was then transferred to Inter.

Internazionale Milano (1999-2000)

After the transfer (1.200.000 Euros), Mutu wasn't successful in Series A, where he performed in 10 matches, but scored none. Within the Cup of Italy he played in 4 matches and scored twice. He was then transferred to Hellas Verona for 4.000.000 Euros.

Hellas Verona (2000-2002)

Mutu's performance at Hellas Verona was quite promising. He scored 17 times in 62 matches, a score that turned him into one of that year's Italian goal getters; Parma was impressed by his performance and paid 10.000.000 Euros for him.

AC Parma (2002-2003)

Mutu` s season at AC Parma was the most successful of his career in Series A. He scored 18 times in 31 matches, taking Parma to UEFA CUP. Mutu was considered the best football player of Parma in the season 2002-2003. Next season, he was named the captain of the team. He was not a captain, though, because he was transferred to Chelsea London for 28.900.000 \$.

Chelsea London (2003-2004)

The three goals scored in 4 matches, including the victory against Tottenham Hotspur, were opening a prolific season for Mutu, but the goals became less and less by the end of the season. The arrival of Jose Mourinho at Chelsea caused several arguments between the two, accusing each other of lying. In September 2004 he was declared positive on a cocaine test. He was suspended for 7 months, from October 29, 2004 to May 18, 2005 and fined with 20.000 pounds by The English Football Federation.

Juventus Torino (2005-2006)

On January 12, 2005, Mutu signed a 5 year contract with Juventus, but he was not able to play because of the suspension. He appeared for the first time at the final match of Juve, against Cagliari Calcio (4-2) in 57. From the

season 2005-2006 on he started as a back up, but his performances (7 goals in 20 matches with Juventus and 5 goals in 5 matches with Romania), pushed him on position 11.

ACF Fiorentina (from 2006 to present)

On July 8, 2006, Fiorentina announced that the club signed the contract with Mutu for 8.000.000 Euros. He scored 10 times in 17 matches and he is number 3 on the top of the goal getters in series A, after Torti and Spines. Adrian Mutu feels great at Fiorentina and he does not want to leave. For the season 2006-2007 he was chosen the best football player in Series A and he got offers from real Madrid and other important teams. Yet, he wanted to stick with Viola team.

Euro 2008

Mutu scored Romania's only goal at Euro 2008 in the 55th minute of their second match against Italy; however in the same match he had a second-half penalty saved by Italian goalkeeper Gianluigi Buffon, which could have sent Italy out of the competition and would have guaranteed Romania a spot in the quarter finals.

Being full of surprises, you can not know what the future has in store for him, but it is certain that this is only the beginning of his career. Adrian Mutu is considered a true "event" of scandals because his lifestyle is not too healthy, but it is his talent that continues to maintain him among the best footballers in the world.

Marius Urzică

Born on September 30, 1975, at Toplita near Gheorgheni, a city that lives in sports especially in hockey and skating, Marius Urzica opted for gymnastics. He was only 6 years when he first entered a gym where his brother Paul had been already practising this sport. But to become the "king of pommel horse" Marius has been through a lot.

When he started gymnastics, he was very attracted to the beam. "I was unruly; I'd do all sorts of crazy stuff, falling from the trees, or swollen ankles. Therefore, the coach punished me and always sent me to train myself at the pommel horse, considered the most difficult apparatus in gymnastics. This is how my love for this device" started, said Marius.

Although he loves this sport, Marius has a lot of working do to. "Over the years I have faced many health problems. In 1995, I was in the gym at Lia Manoliu, and while I was training at the beam, I hit the column and I fell on my head. I was removed from the room on a stretcher and I was taken to hospital "says former Olympic champion in Sydney.

With parents who have supported him unconditionally, Marius went over all his health problems and struggled to make performance

although diagnoses were not very favourable. "I twisted my spine, two apophyses cracked and the nerve was affected. This accident made me give it some thought at that time whether to leave the gymnastics or not" said Marius.

Although he fought hard to return to the gym after the accident in 1995, Marius was tried twice by fate: "In 1998, during a competition at the American Cup, I got seriously injured, I had a biceps rupture. I felt a lot of heat and I couldn't see anything. And in the 1999 World Championships in Tianjin (China) he competed with back pain. I did a jump and landed twisted; in that moment, my spine gave up. Doctors recommended me to wear a corset for six months. If I had worn such a corset, my career would have been over, so I went to Germany where I had various treatments.

Seven years have passed since the last serious accident; Marius feels much better and is considered a lucky man. "In the same way that I risked from 1999 to 2006, I can take my chances and risk again" said Marius

confidently. If he were to take it from the start, he would still choose gymnastics.

"I loved this sport from the first day and I still love it. There are very difficult moments in the life of a sportsman and you can surpass them only if you really want performance. I urge people like me to

fight for their dream and never give up.

Marius Urzica retired from competitions in 2005, but the former Olympic and World Champion never gave up gymnastics. He became a coach at Dynamo Club.

Andrei Pavel

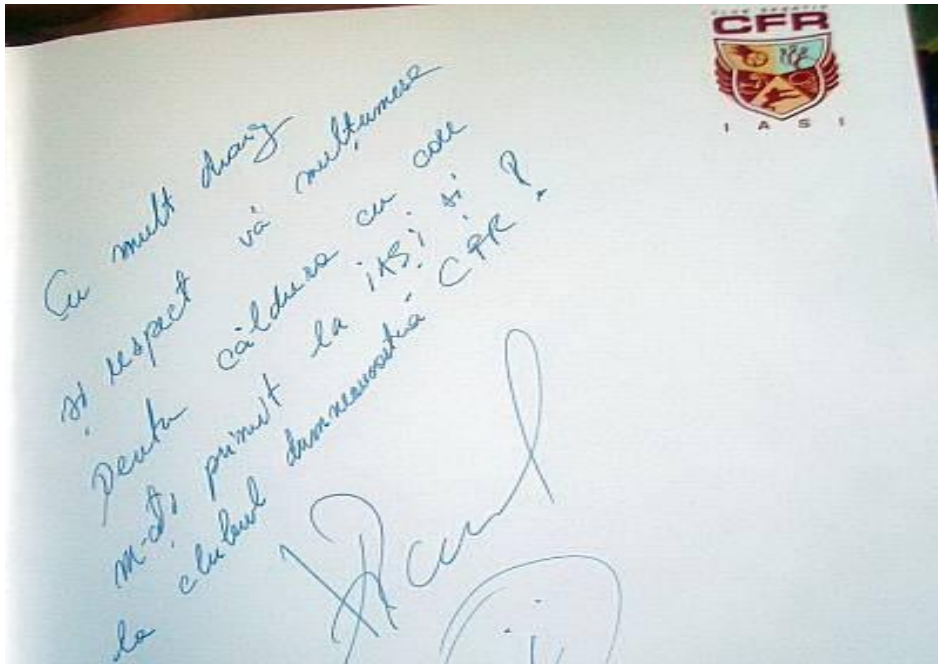
Andrei Pavel (born January 27, 1974 in Constanța) is a Romanian tennis player, who turned professional in 1995. He began playing tennis at age eight, and moved to Germany at age sixteen.

Pavel has won three singles titles, including the ATP Masters Series tournament in Montreal/Toronto in 2001. He has also won seven doubles titles, the latest title being the Open Seat

Barcelona, in 2007. Pavel played what John McEnroe considers to be the best first round match at a Grand Slam he has ever seen at the U.S Open in August 2006, where he lost to Andre Agassi in four sets; 6-7(4), 7-6(8), 7-6(6), 6-2, taking three and half hours. Had Pavel won, it would have been Agassi's last match in a professional tournament. When playing Andy Murray in the Australian Open in 2009; Pavel was forced to retire from the game in the second set due to a recurring back injury. He had lost the previous set. Andrei entered the 2009 French Open, where he was defeated by Tommy Haas 6-1, 6-4, 6-4.

He played his last singles match in his homeland tournament in Bucharest in 2009, where he lost in the first round to Pablo Cuevas of Uruguay. In the same tournament he teamed up with his old friend Gabriel Trifu, losing in the quarter finals to Spaniards Ramírez Hidalgo / Ventura. He also played two more exhibition matches, one

facing Goran Ivanišević, while in the other he paired up with Ilie Năstase against the Mansour Bahrami / Yannick Noah pair. The week before, he had been the captain of Romania's Davis Cup team, where they lost to Sweden 3-2 in the qualifying rounds. At the age of 35, Pavel left behind a career which had him on the 13th place at ATP on 25 October 2004.

Leonard Dorian Doroftei

Leonard Dorian Doroftei was born in April 1970 in Ploiesti, Romania. He is one of the most famous boxers of all times. Leonard started to practise such sport at the age of 14 at Prahova Ploiesti Club, where he was

discovered by the skilled Titi Tudor also known as "The Towel". His career continued at Steaua Box Club and then at Constanta Liberty Club. He was trained by very skilled fighters in his career: Emil Popa, Ilie Dascălu and Relu Auruş.

Between the years 1986 and 1988 he won every year the national junior title. Over time he won 5 national senior titles in 1992, 1993, 1994, 1996 and 1997.

The reputation came along with the international victories. He won bronze medals at the Olympic Games in Barcelona in 1992 and in 1996 in Atlanta. Also, he was a worldwide champion in 1995 in Berlin and a

European champion in 1996 in Vejle. His record at amateurs is made from 239 victories and 15 losses.

In 1997, after 13 years and over 250 matches in dispute at the amateurs, Doroftei became a pro, signing a contract with the Canadian Interbox Club, for which he boxed only for 6 years, trained by Stephane Larouche.

With his new name Leonard "the Lion" Doroftei, he won, on the 5th of January 2002, the worldwide pro champion title at the half-easy version of WBA, beating the Argentinian Raul Horacio Balbi by points: 112-115, 114-113, 115-112. In Ioan Ghermanescu's Room (Bucharest), in May, Leonard fought again against Balbi where the Romanian enforced himself by a unanimous decision: 118-111, 117-112 and 118-110.

On the 17th of May 2003, in Bucharest he lost the worldwide champion title in front of Miguel Calist, without even fighting. This was caused by the limit of weight a boxer must have for that category. The weight was exceeded with 1,9 kg.

In July 2004 he tried to conquer the WBC title but he was stopped in two rounds by Arthuro Gatti.

In January 2005, the ex world wide champion of WBA version had made his entrance as a trainer within the National Group of Box coordinated by Francisc Vastag.

Gabriela Szabo

In the house of Ioan and Livia Szabo, two workers from Bistrita, Romania, little Gabriela Szabo was born on November 14, 1975. The little girl was to become one of the greatest athletes in the world.

Her entrance into the world of sports was fortuitous. In 1988, when Gabi was in the seventh grade, her class master, the sports teacher, sent her to take part in a scholar athletic cross. The pupil Gabi Szabo won her first 600-meter race in Bistrita central park and it is there

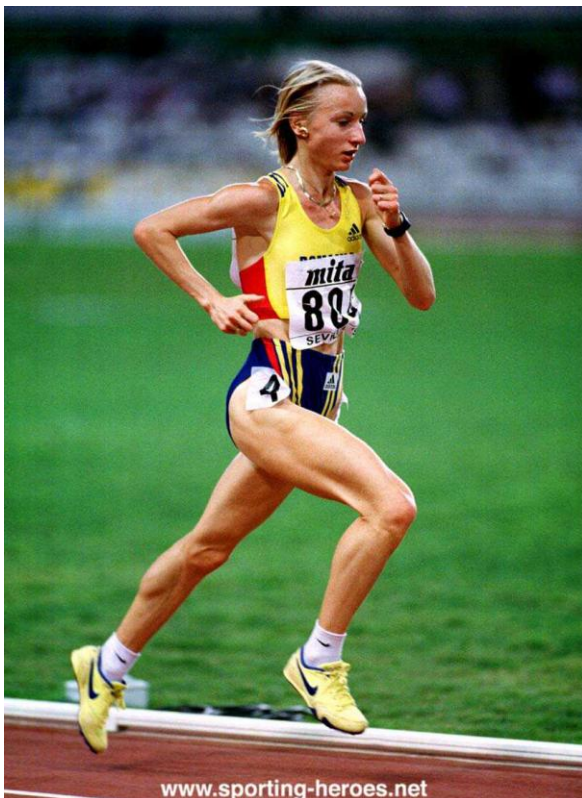
where the young trainer Zsolt Gyongyossy noticed her. With her parents' permission, she started athletics training. Gradually, the student-teacher relation between her and Gyongyossy got closer and more romantic. Eventually, in 1999 Gabriela Szabo married her trainer, Zsolt Gyongyossy.

"Everything started with my first school athletic cross. Because I have a huge respect for my parents, I asked for their permission to embrace sports. And my chance was my father, who was the first to

arrive home. He saw my diploma, he saw that I had won, he pondered for a little while and then he said « Yes, go for it ». In the meanwhile, my mother was a little bit more reluctant: her only daughter to do sports... Now she is proud, of course."

Between 1991 and 2002, Gabriela Szabo has shined in all the competitions where she ran. She has gathered 21 golden and 12 silver medals. She is among the first athletes in the world to conquer all the absolute titles in the European, World and Olympic championship.

"Athletics is not a professional sport. We become professionals by ourselves, by our character, due to the contests and the circumstances. To be a pro you have to be professional with yourself first

I think I became a professional gradually because I became more and more aware of the meaning of sport, of being the best and of keeping that top position. I knew what I wanted from me: if I wanted to win, I had to follow a certain programme. I never refused to wake up at 7 instead of 10 o'clock; I have never disagreed with the fact that I had to run so many kilometres daily. I was always aware that you couldn't reach somewhere further without work and a rigorous programme."

In 2004, after the contest in Birmingham, where she abandoned the race, Gabriela decided to retire. She was hardly believed. No special ceremonies were organised, quite because both the Federation and the supporters hoped that the athlete would change her mind. But Gabriela Szabo did not reconsider her decision. In the summer of 2006, during Romania's international athletics championship, an official retirement festivity was organized in her honour.

"I wished I had obtained another Olympic medal before retiring. I would have liked to break the world outdoor record at 5000 meters. I was capable of this result, but something was happening during the race. I was loosing between 3 and 4 kilometres, which is very much. I tried to adjust it during training, but I don't know what was happening during the contest. I had to stop there, but I don't regret it, because my sportive activity brought me beyond compare joys."

Valuable sportive careers are always supported by an extraordinary will. Behind each exceptional sportive record there is a vivid, flaming will to win. Gabriela Szabo wished to compete with herself first of all. And this proved to be the clearest way of outstripping the others. She was never satisfied to stay on a podium side; she wanted to be amidst. For her, the second place doesn't even exist.

"I have never liked loosing. For me, the second place was like abandoning the race. When I came second, although I had a good timing, it didn't mean anything to me because I was not the winner. Coming second ambitioned me so much that next time I was winning the race."

If the national anthem weren't played for her victory, Gabriela Szabo would not feel she was a winner. She has always struggled for her fans' happiness, she has always believed in fair play and she proudly took Romania's name all over the world.

"Today I feel great when I walk on the street and people come and tell me « Thank you for what you've done». This means that my work was not in vain. This matters the most. At the world competitions I was representing Romania, which is a nation, so I had a responsibility and I didn't want to disappoint those waiting, quite out, in front of the TV sets. When you appear there, you have a responsibility, you are not Gabriela Szabo anymore, but you are Romania. Only in grand prix it is you, but in world contests you are Romania."

Presently, Gabriela Szabo is Romanian Athletics Federation's vice-president and she is doing her Ph. D. in anthropologic motricity at A.N.E.F.S. Bucharest. But she comes with the same dedication to the athletic contests, where she has the opportunity to meet the future champions. She misses her sport life, but competition is still a part of her daily life because she wants to know and to do more. Gabi wants to prove that she can be more than a high performance sportive, a person capable of doing other things in her life.

"Sport has been and still runs an important part of my life. It has given me so many satisfactions and joys, so many accomplishments that I know I will never experience. I miss running, I miss the stadium and the noise out there, with a hundred thousand spectators shouting and encouraging me. I miss those emotions after the race, when you feel all that attainment that victory gives you. Now I have so many things to do, I get involved in very many things and everything is like a race I want to win."

Laura Badea

After an impressive career of 23 years, Laura Badea had had a retirement full of regretful tears. Many sports personalities such as: the COSR president Octavian Morariu, the vicepresident of the same club Ana

Pascu, the leader of Steaua Club George Boroi and other followers of D'Artagnan wanted to join her on that occasion. Although normally, she should have been the most excited at this event, her guests were the ones on which you could see disappointment that grew once the video with important moments in her career started. Unable to stop her tears, Ana Pascu was far the most sad of the people that had to make a speech. „ Laura is a wonderful child, a wonderful sportsperson, and now she is a wonderful mother! I was blessed by knowing you, Laura!" said Ana Pascu. „ It's awful to see great sportspeople in retirement! It will be a challenge for us to find someone better than her. Furthermore I believe that I count on her presence as a member and representative of COSR Club. George Boroi continued: „ Steaua cries with one eye, and laughs with the other. On the one hand, we lost

a great sportsperson, but on the other hand we had won a great manager that will help Steaua with her expertise."

Within the retirement festival Laura Badea got a lot of distinctions. The COSR president offered her a homage booklet as same as George Boroi, the leader of Steaua Club.

„ I have never thought that I will be an olympic champion one day. I was and still am spoiled by fate." „ In 23 years of fencing, there was always somebody by my side. The one who contributed the most to my career was my trainer, Tudor Petruș. I thank my colleagues, God and I thank my parents who I owe a lot".

The unbelievable record is something that only Laura can have. No less than 22 European, worldwide and Olympic medals together with her team and by herself. On top of that she has many Romanian Champion titles. Her career was definitely shining at the Olympic Games from Atlanta. Her last achievements were at the European Championship in June at Copenhagen. Here, she defeated the Russian Svetlana Boiko and became for the third time a European champion. Her last competition was at the Olympic Games in Athens, where she lost in the finals in front of Polish Sylwia Grunchala. From that day, Laura decided to retire after the Olympic Games.

"My dream is to find as many talents as I can, especially in fencing." stated Badea as a future plan.

Lucian Bute

Lucian Bute (born February 28, 1980 in Pechea, Galați County) is a Romanian-Canadian professional boxer living and fighting out of Montreal, Quebec, Canada. Bute is the current IBF Super Middleweight champion.

As an amateur, Bute won the bronze medal at the 1999 World Amateur Boxing Championships in Houston, Texas and the Gold Medal at the 2001 Francophone Games. On June 15, 2007, Bute faced super middleweight contender and former Olympian Sakio Bika at the Bell Centre in Montreal in an elimination bout for the IBF title. Bute beat Bika by unanimous decision (116-111, 118-109, 118-109) and, as a result, he got his shot at the IBF super middleweight champion Alejandro Berrio on October 19, 2007. Bute beat Berrio via TKO in the 11th round. With this victory, Bute became the third Romanian professional boxing world champion after Leonard Doroftei and Mihai Leu

Bute defeated three-time world title challenger Fulgencio Zúñiga on March 13, 2009. In round four, Bute knocked Zúñiga down with a left uppercut to the body. Zúñiga got up, but Bute continued the assault, eventually leading to a stoppage by the referee.

On November 29, 2009, Lucian Bute fought Andrade in a rematch and won with a fourth-round KO at Colisee Pepsi in Quebec City, Canada. Bute retained his IBF super middleweight title with the victory and is ready to unite the title.

On April 17, 2010, Bute stopped Edison Miranda at 1:22 of the third round to retain his IBF super middleweight title in Montreal in front of nearly 15000 fans. Miranda lost the first two rounds and he was knocked out during the third round with a solid right uppercut to the jaw. Miranda got back on his feet but the referee decided to stop the fight seconds after, so the result was a technical knockout.

On October 15, at the Bell Center in Montréal, Lucian Bute IBF super middleweight champion scored an impressive ninth round KO over mandatory challenger Jesse Brinkley. It was mostly a tactical fight until Bute dropped Brinkley with a left uppercut to the body in round five. Brinkley barely beat the count. Bute floored Brinkley for the second time in round eight and knocked him out with an uppercut in round nine. It was Bute's sixth title defense.

Bute dominated and stopped European super middleweight boxing champion Brian Magee in the 10th round in a pretty much one-sided fight at the Bell Centre, Montreal. The Romanian wore Magee down, knocking him down three times - once in the 6th, another time in the 7th and a final time in the 10th. Bute won the fight with an uppercut in the 10th round. The bout was stopped at 2:04 of the round. The fight took place on March 19, 2011. This was Bute's seventh successful defense in a row.

Winning isn't everything; it's the only thing!

Sportivi bitanici celebri

David Beckham

David Robert Joseph Beckham, născut la 02 mai 1975, este un fotbalist englez care joacă mijlocas pentru Los Angeles Galaxy din Major League Soccer, după ce anterior a jucat pentru Manchester United, Preston North End, Real Madrid, și Milano, precum și în echipa națională a Angliei.

Carierea lui Beckham a început când a semnat un contract cu Manchester United, făcându-și debutul la prima echipă în 1992, la vârsta de 17 ani. În timpul petrecut acolo, United a câștigat Prima Liga, titlu de șase ori, Cupa FA de două ori, și UEFA Liga Campionilor în 1999. El a părăsit Manchester United pentru a semna cu Real Madrid în 2003, unde a rămas timp de patru sezoane. În ianuarie 2007, Beckham a fost anunțat că va părăsi Real Madrid pentru Major League Soccer clubul Los Angeles Galaxy, semnând un contract pe cinci ani cu ei la 1 iulie 2007.

În fotbalul internațional, Beckham și-a făcut debutul în Anglia, la 1 septembrie 1996, la vârsta de 21. El a fost făcut căpitan de la 15 noiembrie 2000 până în 2006 la Campionatul Mondial de finală a Cupei,

În timpul căreia el a jucat de 58 de ori. Cu 115 apariții el a declarat că nu intenționează să se retragă din fotbalul internațional, având ratată Cupa Mondială din 2010.

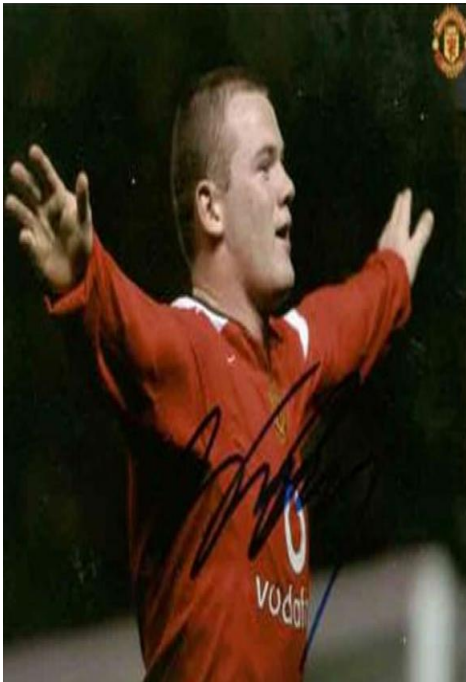

Beckham a fost de două ori în topul FIFA pentru cel mai bun Jucător al Anului, iar în 2004 a fost cel mai bine plătit fotbalist luându-se în considerare salariul și publicitatea. Beckham a fost primul fotbalist britanic care a jucat o 100 de meciuri în Liga Campionilor. El a fost cel mai căutat pe Google din toate subiectele sporturilor atât în

2003 și 2004. Cu recunoaștere la nivel mondial, el a devenit un brand, o publicitate de elită și un fashion icon de top. În momentul în care s-a alăturat MLS, în 2007 el a primit cel mai mare salariu din istoria Ligii, cu contractul său de joc la Galaxy în următorii trei ani fiind în valoare de \$ 6,5 pe an.

Beckham este căsătorit cu fosta Spice Girl Victoria Beckham (născută Adams). Cei doi au trei fii și așteaptă pe al patrulea, iar în prezent locuiesc în Beverly Hills, California.

Wayne Rooney

S-a nascut in : Croxteth, Liverpool
Data: 24 octombrie 1985
Parinti: Thomas Wayne si Jeanette Marie Rooney
Culoarea ochilor :verzi
Culoarea parului : blond
Fratii sau surori: El are trei frati
Inaltime: 1.78
Greutate: 80 kg
Nationalitate: English
Insurat
Copii: Are un copil
Ocupatie: Footballist

Club: Manchester United

Pe ce post joaca : Atacant [C]

Numarul tricoului: 10

Cand ii expira contractul: 30.06.2012

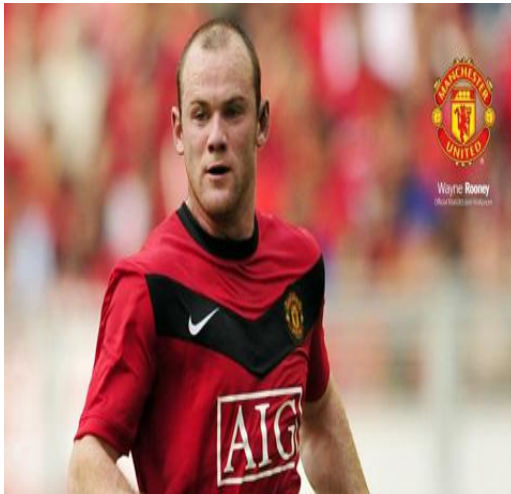
Cluburile pentru care a jucat: Everton ,Manchester United

Debutul International: February 2003, v Australia

International Caps: 55

Goluri International: 25

Cupe Mondiale: Germany 2006, South Africa 2010

Wayne Mark Rooney :S-a nascut pe data de 24 octombrie 1985 în Liverpool el este un fotbalist englez, care în prezent activează la clubul de Premier League Manchester United și la echipa națională de fotbal a Angliei, fiind văzut ca unul dintre cei mai promițători jucători din fotbal, iar suma de transfer plătită clubului unde a debutat, Everton FC,

este până si în prezent recordul de bani plătiți pentru un jucător adolescent. In sezonul 2005-2006 și-a arătat talentul jucând ca mijlocăș, pe ambele flancuri. A purtat tricoul cu numărul „8” la Manchester United din 2004 până în iunie 2007, când a trecut la numărul „10”. Iar în echipa națională a Angliei poartă tricoul cu numărul „9”.

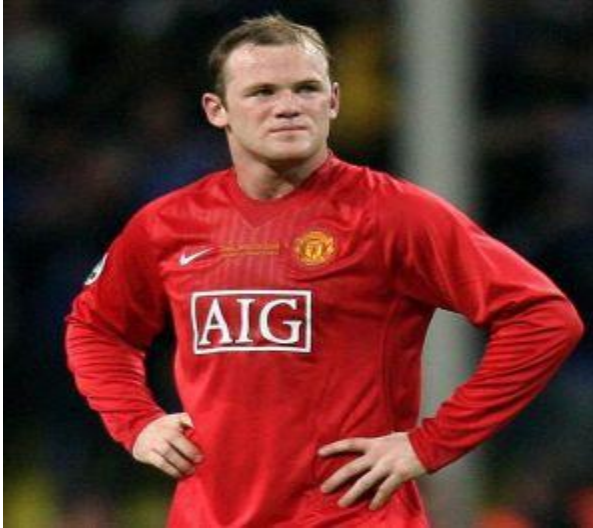
Rooney a crescut într-o zona urbană din estul orașului Liverpool, numită Croxteth, unde el și cei doi frați ai săi au învățat într-o școală catolică.

Wayne Mark Rooney a fost suporter al clubului Everton FC în copilărie, iar eroul său a fost Duncan Ferguson. Obişnuia să poarte un tricou inscripționat „Once a blue, Always a blue” („Odată albastru, mereu albastru”, referință la culoarea de bază a echipei Everton).

Rooney a fost în centrul atenției mass-media de la debutul său

din 2002, atrăgând în mod special atenția publicului pe 19 octombrie 2002, atunci când a înscris golul victoriei în minutul 90 împotriva campioanei , Arsenal, punând astfel capăt seriei sale de 30 de meciuri fără înfrângere. Rooney a primit atunci mingea la marginea careului de 16 m, a făcut o preluare

pe piept, prin care și-a depășit adversarul, trimițând apoi un șut care a catapultat mingea în partea stânga al porții apărate pe atunci de David Seaman, lumea a fost de-a dreptul inebunită. Acel gol a însemnat o victorie târzie cu 2-1 pentru Everton în fața celor de la Arsenal. Comentatorul meciului, Clive Tyldesley, a spus atunci : „Țineți minte acest nume, Wayne Rooney!”. Rooney avea 17 ani încă neîmpliniți când a marcat golul, ceea ce a însemnat depășirea recordului de vârstă în Premiership în acea vreme. Wayne Rooney și-a făcut o reputație pe plan internațional în urma participării la Euro 2004, unde a făcut pereche în atacul Angliei cu Michael Owen și a marcat patru goluri, eclipsându-și colegul.

Wayne Rooney este faimos pentru cariera sa de fotbalist, pentru golurile marcate și de asemenea pentru faptul că reprezintă un model de reușită pentru toți puștii care încearcă să devină fotbaliști.

Steven Gerrard

Steven George Gerrard MBE (nascut la 30 Mai 1980) este un jucator profesionist de fotbal care joaca pentru capitania de la English Premier League club Liverpool si echipa nationala a Angliei. El a jucat o mare parte a carierei sale într-un rol de mijlocas , cu toate acestea, de la sosirea lui Fernando Torres de la Liverpool in 2007, el a fost folosit în principal ca un al doilea atacant pentru echipa sa de club, cât și ca extremă pentru Anglia din

2006. Gerrard este cunoscut pentru șuturile sale de la distanță si de asemenea a marcat numeroase în finala Cupei, inclusiv din 2005 UEFA Champions League și din 2006 FA Cup Final. El este considerat a fi unul dintre cei mai buni jucători din lume de Zidane. Gerrard, care a petrecut intreaga cariera la Anfield, a făcut debutul în 1998 și cimentat locul său în prima echipă în sezonul 2000-01, inlocuindu-l pe Sami Hyypiä ca si căpitan al echipei Liverpool în 2003.

Onoruri sale includ două victorii FA Cup, două victorii Cupa Ligii, o victorie Cupa UEFA , și o victorie UEFA Champions League în 2005. In 2005 Gerrard a ajuns al 3 prin votare pentru Ballon d'Or dat jucatorului de top din Europa.

Gerrard si-a făcut debutul internațional în 2000 și a reprezentat Anglia în UEFA European Championships în 2000 și 2004, precum și în 2006 FIFA World Cup, unde a fost golgheterul de top al echipei cu două goluri. Gerrard este vice-capitanul actual al echipei naționale de fotbal a Angliei. Cu toate acestea, a fost căpitanul țării sale la Cupa Mondială din 2010 în absența căpitanului Rio Ferdinand, care a ratat turneul prin prejudiciu.

Carierea sportiva

Născut în Whiston, Merseyside, Gerrard a început să joace pentru echipa din orasul natal Whiston Juniors, unde a fost remarcat de cercetași Liverpool. El sa alăturat "Academiei de tineret Reds" la vârsta de nouă ani. El a semnat primul contract de profesionist cu Liverpool pe 5 noiembrie 1997. Gerrard si-a facut primul debut la Liverpool pe 29 Noiembrie 1998 într-un meci împotriva Blackburn Rovers ca un inlocuitor de ultim moment pentru Vegard Heggem. El a făcut treisprezece apariții în sezonul de debut al său, în poziția de inlocuitor pentru mijlocasul accidentat, căpitanul Jamie Redknapp jucand pe aripa dreapta a terenului. Gerrard s-a alaturat lui Redknapp ca mijlocas central pentru sezonul 1999-2000. După ce a început derby-ul împotriva lui Everton pe banca, l-a înlocuit pe Robbie Fowler în a doua jumătate, dar a primit primul său carton roșu pentru un fault lung pe Everton's Kevin Campbell. Mai târziu în acel sezon, Gerrard a marcat primul gol de senior într-o victorie cu 4-1 în fața lui Sheffield Wednesday. În 2000-2001, el a făcut cincizeci de stele în toate competițiile și a marcat zece goluri astfel încât Liverpool a câștigat Cupa Ligii. În 2003-2004, Gerrard a fost asociat cu o mutare la Chelsea în timpul offseason. El a recunoscut că nu a fost "fericit cu progresele pe care Liverpool le-a făcut". În final, Gerrard a refuzat o

oferta de 20 milioane lire sterline de la Chelsea pentru a rămâne cu Liverpool și cu antrenorul nou Rafael Benitez. Gerrard a marcat douăzeci și trei goluri în 53 de apariții în perioada 2005-2006, iar în aprilie a devenit primul jucător de la Liverpool de la John Barnes. La 28 octombrie 2007, Gerrard a jucat al 400 lea joc pentru Liverpool într-un meci din campionat împotriva Arsenal, în care a marcat singurul gol în Liga Campionilor împotriva Olympique de Marseille la 11 decembrie. Gerrard a fost supus unei intervenții chirurgicale la începutul sezonului 2008-2009, dar problema nu a fost gravă și a revenit repede la antrenamente. Gerrard a marcat primul său gol al sezonului 2010 din penalty într-o calificare Europa League împotriva Macedonian side FK Rabotnicki pe 5 august 2010. Următoarele sale două goluri au venit pe 19 septembrie, la Old Trafford, într-o pierdere 2-3 împotriva lui Manchester United, marcând dintr-un penalty în minutul 64 și o lovitură liberă 6 minute mai târziu cu 2-2 într-o remiză acasă cu Sunderland. 11 zile mai târziu Gerrard a castigat cu 3-1 contra lui Napoli în Europa League.

Stuard Broad

Christopher John Stuart Broad (născut pe data de 24 iunie 1986 în Nottingham) este un jucător de Test Cricket și One Day

International Cricket (ODI) din Anglia. Stuart este un batsman stângaci, dar când vine vorba de bowler este dreptaci. Ampla sa cariera profesionala a inceput la Leicestershire, echipa scolii lui, scoa

la Oakham ; în 2008 s-a transferat la Nottinghamshire, locul în care s-a născut și echipa pentru care tatăl său a jucat. În august 2006 a fost votat "Cel mai tânăr jucător de cricket al anului" în clubul Cricket Writers.

El a fost un membru vital al echipei victorioase 2009 Ashes, și a câștigat premiul "Man of the Match" în Test a ieșit al 5-lea la Oval, după cifre de 5 / 37, în sesiunea de după-amiază a doua zi. Cariera sa de bowler a avut de asemenea un rol important în victoria Angliei din 2010 CPI T20 World. Ca un jucător la lovitură (batsman), el deține al doilea cel mai mare scor Test făcut de un număr de 9 după 169, în primul său cricket de prima clasă, împotriva Pakistanului, în august 2010.

Realizări și onoruri:

- ♣ Cel mai tanar jucator de cricket al anului: 2006
- ♣ Premiul NBC Denis Compton: 2005, 2006, 2007
- ♣ Anglia APC Cel mai valoros jucator : 2008/2009
  - ♣ Record parteneriat pentru Anglia
  - ♣ Premiul Ashes: 2009
  - ♣ "England's leading wicket taker" in 2009

Charlotte Cooper

Charlotte Reinagle Cooper (22 septembrie 1870-10 octombrie 1966) a fost jucatoare de tennis nascuta in Ealing, Middlesex, Anglia locul in care in tinerețe a fost membra clubului de tennis Ealing Lawn. A castigat primul din cele cinci campionate de Wimbledon in 1895, purtand o rochie pana la glezne in conformitate cu imbracamintea specific Victoriana. A castigat din nou in anul urmator si apoi a 3-a oara la rand in 1898. Poreclita "Chattie" era o femeie inalta subtire si eleganta in aparenta ,dar inselatoare, o atleta desavarsita devenind prima femeie ce a gastigat titlul de campioana olimpica. (Medaliile nu au fost acordate pana la olimpiada din vara anului 1904). Ea a castigat olimpiada de tenis din vara anului 1900 din Paris, Franta unde li s-a permis pentru prima oara femeilor sa participe. Urmat apoi o a 2-a medalie de aur, castigand la dublu impreuna cu partenerul ei Reginald Sterry. In acel an a castigat cel de-al 4-lea Wimbledon. Dupa o perioada petrecuta cu familia s-a intors la jocul de tenis pentru a castiga cel de-al 5-lea titlu de campionat Wimbledon in 1908 la varsta de 37 de ani si 282 de zile, an record. In 1912 la varsta de 41 de ani inca era una dintre cele mai bune jucatoare si in acel an ajungand in finala campionatului. Doamna Cooper Sterry a continuat sa joace in competitii si campionate de tenis pana la varsta de 50 de ani. Sotul ei a devenit presedintele asociatiei de tenis Lawn si fca lor, Gwen, a jucat in echipa britanica de tenis Wightman Cup. Charlotte Cooper Sterry a murit la varsta de 96 de ani, in Helensburg, Scotia.

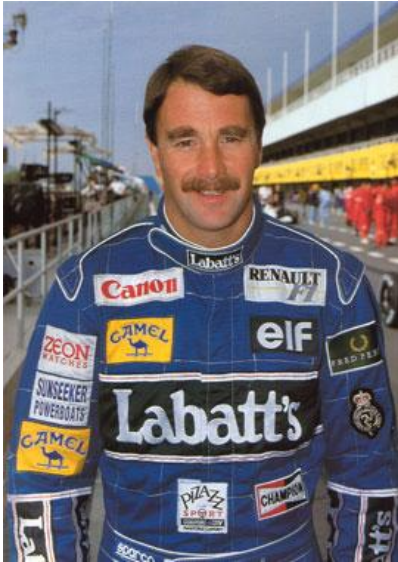
Sir Robert Charlton

Sir Robert Charlton, sau Bobby Charlton, este legenda vie a fotbalului englez. Cariera sa a început în 1953 la Manchester United, unde a petrecut aproape toată viața lui de fotbal activă. Pentru acești 20 de ani în cel mai de succes club de fotbal britanic Charlton a făcut 759 apariții și a marcat 249 goluri. El a supraviețuit accidentului de avion Munich în 1958 și mai târziu a devenit căpitan al echipei, cu care a câștigat Cupa Campionilor Europeni în 1968. Între timp, Sir Bobby Charlton a fost star al echipei naționale Engleze, conducând-o la prima și unica victorie la Cupa Mondială din 1966. În același an genul fotbalist a fost numit Fotbalistul European al anului. Bobby Charlton rămâne în cărțile de istorie ca marcator de top al echipei naționale de limba Engleze cu 49 de goluri în 106 jocuri realizate. Marele fotbalist a decis să parasească Manchester United în 1973 și să se mute la Preston North End. După un sezon acolo, el a terminat cariera în Waterford United în 1975. La clubul său favorit, Bobby Charlton a intrat în consiliul de administrație al Manchester United în 1984 și este încă acolo astăzi. În anul 1994, datorită realizărilor sale deosebite față de Marea Britanie a fost înnoobilat și a dobândit dreptul de a folosi titlul de "Sir" în fața numelui său.

Nigel Ernest James Mansell

Nigel Mansell este una dintre cele mai remarcabile figuri din istoria Formulei 1, cel mai renumit campionat de curse de pe planetă. În timpul carierei sale de 15 ani Mansell a câștigat 31 curse, o realizare fabuloasă care ocupă locul al patrulea în ceea ce privește numărul de victorii, după Michael Schumacher, Alain Prost și Ayrton Senna. Cele mai de succes pilot britanic F1 a concurat pentru echipele Lotus, Ferrari,

McLaren și Williams. În 1992 el a câștigat în cele din urmă campionatul și s-a mutat la seria Americană CART, astăzi numită "Champ Car". Acolo Mansell a câștigat titlul în primul său sezon în 1993 și a devenit primul începător care să se laude de o astfel de realizare. Astfel, el este singura persoană din istorie care deține titluri în Formula One și seria TARC simultan. Nigel Mansell a fost premiat cu titlul Sport Personalitatea Anului de BBC în 1986 și 1992. Mai mult, în semn de recunoaștere a meritelor sale a fost imortalizat în Motorsports International Hall of Fame în 2005.

Martin Osborne Johnson

Martin Johnson este considerat cel mai bun jucator contemporan de rugby. El a condus echipa națională în calitate de căpitan la ultima sa Cupa Mondială și victoriile de la Grand Slam în 2003. Johnson si-a petrecut intreaga cariera într-o singură echipă - Leicester Tigers si a înregistrat 307 apariții în perioada 1989-2005. Cu Leicester a castigat liga de șase ori și prestigioasa Heineken Cup de două ori. Martin Johnson este cunoscut pentru aptitudinile sale de lider și atitudinea de gentleman față de joc, făcându-l unul dintre cei mai respectati jucatori din lume. El este, de asemenea, recunoscut ca fiind unul dintre cei mai buni jucatori de linia a doua din toate timpurile. În 2004, Martin Johnson a devenit Comandor al Ordinului Imperiului Britanic.

John Terry

John George Terry (n. 07 decembrie 1980) este un fotbalist englez profesionist . Terry este mijlocas central și este căpitan de Chelsea în Premier League . Terry a fost, de asemenea, căpitanul echipei naționale de fotbal Anglia din august 2006 până în februarie 2010.

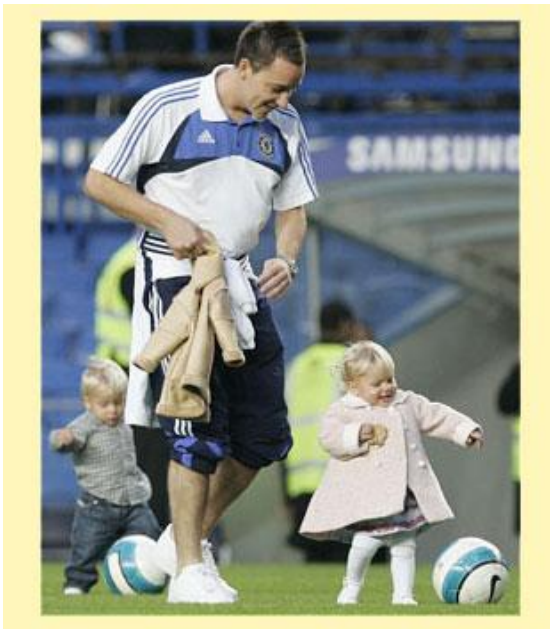
Terry a fost votat cel mai bun fundaș din Liga Campionilor UEFA în anii 2005 și 2008 , a PFA Players 'Player of the Year în 2005', și a fost inclus în FIFPro World XI timp de patru sezoane consecutive, 2005-2008. El poartă numărul 26 pe tricoul pentru Chelsea .

Terry a făcut debutul în Anglia în luna iunie 2003 față de Serbia și Muntenegru , și a început primul său joc pentru Anglia, la 20 august 2003 la Portman Road , Ipswich , într-un amical împotriva Croației . Anglia a câștigat jocul cu 3-1. Principalul adversar a fost Rio Ferdinand.

La 10 august 2006, Steve McClaren l-a numit pe John Terry căpitanul Angliei. Terry a marcat un gol la debutul său ca și căpitan al Angliei, într-un amical internațional împotriva Greciei . Acesta a fost primul gol al meciului . Cu ocazia sarbătoririi a sărutat banderola de căpitan

nou. Cu toate acestea, cu Terry în calitate de căpitan, Anglia nu s-a calificat pentru Euro 2008.

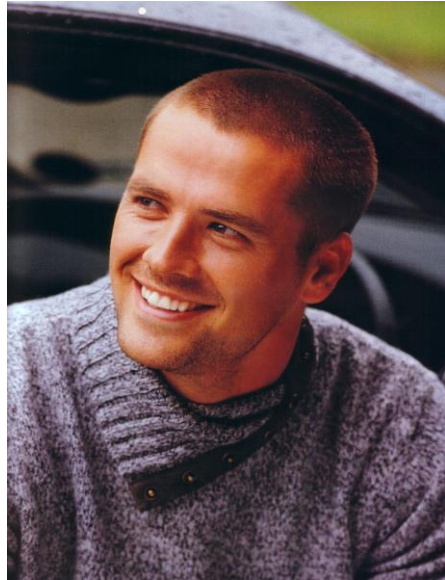
La 1 iunie 2007, Terry a devenit primul jucator din Anglia, unde echipa de seniori a inregistrat un obiectiv internațional la noul stadion Wembley, când a făcut Anglia un scor egal, 1-1 cu Brazilia. La 5 februarie 2010, în urma acuzațiilor cu privire la viața privată a lui Terry, Fabio Capello a anunțat că Terry a fost îndeprătat din funcția de căpitan al Angliei. El a fost înlocuit cu fundasul Rio Ferdinand.

Terry în prezent locuiește în Oxshott, Surrey. El și soția lui, Toni sunt părinți de gemeni, Georgie John Rose și Summer Rose, născuți la data de 18 mai 2006, în Westminster, Londra. Părinții lui Terry sunt Ted și Sue. Fratele său, Paul (născut 1979), este un fotbalist profesionist. În 2009, Terry a fost numit "Total Anului", într-un top realizat în Marea Britanie.

Michael James Owen

Nascut pe 14 decembrie 1979 in Chester, Cheshire, Michael James Owen este al patrulea copil al lui Jeanette si Terry Owen. Tatal sau a fost un fotbalist profesionist care a jucat pentru cluburile Chester City si Everton. Owen a fost introdus fotbalului la varsta de 7 ani de catre tatal sau, care nu dupa mult timp a inceput sa-l vada pe Michael drept cel mai promitator atlet al familiei. Fiind un fan Everton in copilarie, acesta a facut scoala primara la Rector Drew Primary School in Hawarden, Walesm iar la 10 ani progresul sau era monitorizat de cercetasii de conducere ai natiunii.

Mai tarziu a inceput sa joace pentru echipa scolii Deeside Primary School (unde a inscris 97 de goluri; batand vechiul record de 25 de goluri al lui Ian Rush) si s-a alaturat echipei de tineret a lui Mold Alexandra, dupa ce un profesor local de educatie fizica, Howard Roberts, a convins liga sa primeasca un jucator ce nu avea varsta necesara, el avand la momentul respectiv doar 8 ani. Owen a marcat la debutul sau 2-0 impotriva echipei adverse, Bagillt. Dupa ce a plecat de la Deeside, Owen a fost la liceul Hawarden, unde a jucat pentru echipa scolii.

Owen si-a inceput cariera de senior la Liverpool in 1996. A progresat prin intermediul echipei de tineret Liverpool, si si-a marcat debutul in mai 1997. In primul sau sezon complet in Premier League, a terminat ca marcator comun de top. A repetat figura anul urmator primind titlul de marcatorul de top al echipei Liverpool din 1997 pana in 2004, in ciuda unei rani recurente. Primele sale onoruri majore ale clubului au aparut in 2001 cand Liverpool a castigat o tripla cupa, si anume: Cupa Uefa, Cupa FA si Cupa Football League. In acel an, Owen a fost destinatarul Balonului de Aur. El a continuat sa inscrie in 216 aparitii in Premier League - 118 goluri pentru Liverpool.

Pe plan international, Owen a jucat pentru echipa de seniori a Angliei prima data in 1998, devenind cel mai tanar jucator si marcator la acel moment. Performanta sa la World Cup in 1998 l-a adus la o proeminenta nationala si internationala, continuand sa apara si sa marcheze la Euro in 2000, la World Cup in 2002 si la Euro in 2004. Este singurul jucator care a marcat vreodata pentru Anglia in 4 turnee majore. A jucat la World Cup in 2006, dar a suferit un accident dupa urma caruia i-a trebuit un an pentru a se recupera. Jucand ocazional in calitate de capitan, Michael Owen este al saptelea cel mai plafonat

jucator al Angliei si a in scris un record national de 26 de goluri competitive, cu 40 in total de la 89 de aparitii. Absenta indelungata a lui Owen dupa urma accidentului a dus la o disputa intre FIFA, FA si Newcastle United care in cele din urma a rezultat intr-o despagubire fara precedent de £10m pentru Newcastle si care a adus modificari regimului de compensare dintre club si tara in ceea ce priveste leziunile suferite de catre jucatorii ce au contract cu un club, in timpul datoriei lor internationale.

Kevin Phillips

Kevin Mark Phillips (născut la 25 iulie 1973 în Hitchin , Hertfordshire) este un fotbalist englez care joacă în prezent ca atacant la Birmingham City .

Poziția sa favorită este ca atacant central, om tinta pentru atacuri, care a fost baza pentru succesul său la Sunderland, deși el a avut succes alături de o varietate de parteneri în timpul carierei sale. El rămâne ultimul englez/ câștigător britanic al Cupei de aur europene care a fost acordată în anul 2000.

Pornind cariera la non-liga Baldock Town ca un mijlocas dreapta după ce a fost respins ca un apărător, deoarece l-au văzut ca fiind prea scurt pentru Southampton. Phillips a fost marcator de top in prima liga în sezonul 1999-2000 cu 30 de goluri pentru Sunderland și a continuat apoi să câștige The Golden Boot pentru întreaga Europă în acest sezon.

Phillips si-a început cariera de fotbal ca fundas spate dreapta. A plecat de la Southampton în tinerețea lui și a fost repede căutat de una dintre echipele sale locale, non-liga semi-profesionala Baldock Town. Acolo marcajul si controlul bun al mingii au fost repede observate și el a fost mutat la postul de atacant. Golaverajul bun al lui Baldock l-a transformat într-un marcator de excepție, precum și o serie prelungită în castigarea de cupe, inclusiv Trofeul FA . Faptele sale i-au adus un transfer în Liga de Fotbal, la Watford .

Steve Davis

Steve Davis este un jucător profesionist de snooker. El a câștigat mai multe titluri profesionale în sport decât orice alt jucător, incluzând Campionatul mondial în anii 1980, când a fost numărul unu mondial timp de șapte ani și a ajuns la opt finale mondiale, devenind milionar. Deși nu a câștigat un foarte mare turneu în 1977, Davis continuă să joace snooker la un nivel ridicat. El a fost însă clasat în top 16 mondial la vârsta de 50 de ani, și este în prezent pe locul nr. 41. El combina acum cariera cu rolul său ca analist de televiziune și comentator ocazional pentru acoperirea snooker BBC.

Davis a devenit preferatul publicului după performanțele sale din 1980, la Campionatul Mondial, unde a ajuns în sferturile de finală. Davis a câștigat primul său titlu major în același an - la Campionatul Regatului Unit - în timpul căruia el l-a bătut pe Griffiths 9-0 în semifinală și Higgins 16-6 în finală. Aceasta a început o perioadă de 18 luni de dominare. El a câștigat Classic și apoi International Masters and English Professional în 1981, și a devenit favoritul caselor de pariuri

"pentru a câștiga Campionatul Mondial din 1981. După ce se luptă la un 10-8 castiga peste tânărul Jimmy White în runda de deschidere, Higgins a învins în runda a doua și Griffiths în sferturile de finală, înainte de a surclasa apărarea campionului Cliff Thorburn într-o istovitoare semi-finală. Davis a obținut o victorie cu 18-12 asupra lui Doug Mountjoy.

A urmat câștigarea titlului mondial cu o victorie 9-0 în finală contra lui Dennis Taylor în Open International și apoi păstrându-se în si în Campionatul din Marea Britanie, cu 9-0 pe White în semi-finală și 16-3 castiga contra lui Griffiths în finală. A început o perioadă de șase luni în care Davis și Griffiths au contestat aproape toate finalele turneurilor majore. Facând acest lucru , în ianuarie 1982, Davis a făcut istorie sportivă la televiziune când a realizat prima pauză maximă televizată la Classic de la Queen Elizabeth Hall, Oldham, împotriva lui John Spencer, deși el a fost bătut, ulterior, 9-8 în finală de Griffiths.

Gordon Banks

Gordon Banks, născut la 30 decembrie 1937, este un fotbalist pensionar englez, ales într-un sondaj de IFFHS drept al doilea cel mai bun portar al secolului 20, după Lev Yashin și înainte de Dino Zoff.

Banks a fost un membru al echipei naționale Angliei care a câștigat Cupa Mondiala din 1966. Banks a fost numit de către Pelé ca fiind unul dintre primii 125 cele mai mari fotbaliști care trăiesc, în martie 2004.

Carierea lui Banks a început să crească rapid. Prin 1965, Banks a fost indiscutabil prima alegere ca portar al Angliei. El a fost așezat într-o formă de viață care ar fi durat pentru următorii șapte ani; agil și de alertă, el a fost adesea văzut făcând uimitoare salvări din reflexe și a posedat un simț impecabil de poziționare și citirea mișcărilor atacatorilor și instincte.

Mărți, 9 mai 2006, Banks a fost prima „legenda” în a fi inaugurat într-o nouă Walk of Fame, prin care este o placă pusă în trotuarul din fața Town Hall. Gordon Banks a ținut un discurs la o mulțime primitoare cu privire la modul în care el a fost încântat să i se acorde această onoare. Placa este din bronz și este o stea stabilită într-un cerc cu un fundal albastru și cuvintele: "SHEFFIELD LEGEND" GORDON BANKS OBE. FOOTBALLER.

Mohammed "Mo" Farah

Mohammed "Mo" Farah (nascut 23 March 1983 in Mogadishu, Somalia) este un atlet britanic de origine somaleză. El detine recordul britanic pentru cursa de 10,000 de metri, pentru cea de 3000 de metri și pentru cea de 5000 m, toate acestea fiind concursuri de alergat pe distanță lungă. Pe 27 Iulie 2010 Farah a câștigat medalia Europeană de aur pentru primul atlet britanic care a terminat cursa de 10,000 m în 28 minute și 24.99 secunde. După aceea a urmat medalia de aur pentru cursa de 5000m, devenind al 5-lea atlet din lume și primul bărbat britanic care a terminat dubla de lungă distanță.

Având locuința în Londra, și alergând pentru Cluburile de atletism Newham și Essex Beagles, Farah a câștigat primul său titlu major la Campionatele Europene de Juniori în 2001. Pe teren, el participă la cursele de 5000m, unde, în 2007 a ieșit pe locul 6 la Campionatul Mondial de Atletism. De asemenea mai alerga și în cele de 3000m, iar ocazional în cele de 1500.

Mai mult, Farah participă la maraton, unde în Decembrie 2006 a devenit campion european în Italia. În 2009, a câștigat medalia de aur

in Turin la Campionatul European de atletism „in sala”, la cursa de 3000m. In 2010, Farah a devenit ambasador pentru Bupa si Lucozada Sport.

Realizari:

- * 2005 Campionatul European de Atletism din sala - 3000 m - locul 6
  - * 2006 Campionatul de Maraton European - Medalia de Aur
- * 2006 Campionatul European in Atletism - 5000 m - Medalia de argint
  - * 2006 Jocurile Commonwealth - 5000 m - locul 9
  - * 2007 Campionatul Mondial de Atletism - 5000 m - locul 6
- * 2009 Campionatul European de Atletism din sala - 3000 m - Medalia de Aur
- * 2010 Campionatul European de Atletism - 10,000 m - Medalia de Aur
- * 2010 Campionatul European de Atletism - 5000 m - Medalia de Aur

*The most famous
British sportspeople*

David Beckham

David Robert Joseph Beckham, born 2 May 1975, is an English footballer who plays midfield for Los Angeles Galaxy in Major League Soccer, having previously played for Manchester United, Preston North End, Real Madrid, and Milan, as well as the England national team.

Beckham's career began when he signed a contract with Manchester United, making his first-team debut in 1992 aged 17. During his time there, United won the Premier League title six times, the FA Cup twice and the UEFA Champions League in 1999. He left Manchester United to sign for Real Madrid in 2003, where he remained for four seasons. In January 2007, it was announced that Beckham would leave Real Madrid for the Major League Soccer club Los Angeles Galaxy, signing a five-year contract with them on 1 July 2007.

In international football, Beckham made his England debut on 1 September 1996, at the age of 21. He was made captain from 15 November 2000 until the 2006 FIFA World Cup finals, during which

he played 58 times. With 115 career appearances to date he has stated that does not intend to retire from international football, having missed the 2010 World Cup.

Beckham has twice been runner-up for FIFA World Player of the Year and in 2004 was the world's highest-paid footballer when taking into account salary and advertising deals. Beckham was the first British footballer to play 100 Champions League matches. He was Google's most searched of all sports topics in both 2003 and 2004. With

such global recognition he has become an elite advertising brand and a top fashion icon. When joining the MLS in 2007 he was given the highest player salary in the league's history, with his playing contract with the Galaxy over the next three years being worth \$6.5m per year.

Beckham is married to former Spice Girl Victoria Beckham (née Adams). The couple has three sons and are expecting a fourth and currently reside in Beverly Hills, California.

Wayne Rooney

Birthplace: Croxteth, Liverpool

Birth date: 24 October 1985

Parents: Thomas Wayne &
Jeanette Marie Rooney

Eye colour: green

Hair: blond

Brothers/Sisters: 3 brothers

Height: 1.78

Weight: 80 kg

Nationality: English

Marital Status: Married

Children: 1 boy

Occupation: Football player

Club: Manchester United

Position: Striker [C]

Squad Number: 10

Contract expires: 30.06.2012

Previous clubs: Everton > (£27m) Manchester United

International debut: February 2003, v Australia

International Caps: 55

International Goals: 25

World Cups: Germany 2006, South Africa 2010

Wayne Mark Rooney was born on 24 October 1985 in Liverpool. Rooney grew up in an urban area east of Liverpool called Croxteth, where he and his two brothers were taught in a Catholic school.

Rooney began playing for Liverpool School Boys and after for the Dynamo Brown Wings. He has signed a contract with Everton at around 11 years. He had many advertising contracts since 17 years but has done so much worse given the huge challenges of a young man put in his hatch and had not even adulthood. He is one of the best football players with a great potential.

Rooney was in the center of media attention since it debuted in 2002, drawing particular attention to the public on October 19, 2002, when he scored the winning goal in the 90th minute against champions Arsenal, ending its series of 30 matches unbeaten.

August 17: Makes first team debut in season-opener against Tottenham Hotspur after coming through Everton's youth academy.
October 1: Becomes Everton's youngest ever scorers with two goals in 3-0 League Cup win at Wrexham.
October 19: Becomes youngest Premier League scorer with superb match-winner to end Arsenal's 30-match unbeaten run.
December 26: Becomes youngest player to be sent off in Premier League against Birmingham City.

Rooney was United's top league scorer that season with 11 goals, and was credited with the PFA Young Player of the Year award.

And now he is an English footballer who plays as a striker for Premier League club Manchester United and at the England national team.

His first goal made him the youngest goal scorer in Premier League history at the time and again, when he scored in Euro 2004, he again became the youngest goal scorer in the competition. However Wayne Rooney is not just well known for his football prowess but also for the many dives he seems to take. But Rooney is hopeful; "If you look at my bookings, they've gone down each season. That's something I'm trying to keep improving. On the pitch you don't want any silly bookings."

But he had some trouble:

Wayne Rooney is the image of major and famous companies such as Nike, EA Sports, Coca-Cola, etc, after which he won contracts worth amounts of money.

Rooney earns £600,000 per year in sponsorship from Coca Cola as the face of their products oriented sugar-free cola brand Coke Zero.

Coca-Cola gave up striker Mark Wayne Rooney for an advertising campaign due to scandals.

Steven Gerrard

Steven George Gerrard MBE (born 30 May 1980), is an English professional football player who plays for the captains of English Premier League club Liverpool and the England national team. He has played much of his career in a centre midfielder role; however, since the arrival of Fernando Torres at Liverpool in 2007, he has been used mainly as a second striker for his club team and as a winger for England since 2006. Gerrard is best known for his

long shots and also has scored in numerous cup finals including the 2005 UEFA Champions League Final and the 2006 FA Cup Final. He is considered to be one of the best players in the world by Zidane.

Gerrard, who has spent his entire career at Anfield, made his début in 1998 and cemented his place in the first team in the 2000-01 season, succeeding Sami Hyypiä as Liverpool team captain in 2003. His honours include two FA Cup wins, two League Cup wins, a UEFA Cup win, and a UEFA Champions League win in 2005. In 2005, Gerrard came third in the voting for Ballon d'Or, given to the top player in Europe.

Gerrard made his international début in 2000, and represented England in the UEFA European Championships in 2000 and 2004 as well as the 2006 FIFA World Cup, where he was the team's top goal scorer with two goals. Gerrard is the current vice-captain of the England national football team. However, he captained his country at the 2010 World Cup in the absence of regular captain Rio Ferdinand who missed the tournament through injury.

Club career

Born in Whiston, Merseyside, Gerrard started out playing for hometown team Whiston Juniors, where he was noticed by Liverpool scouts. He joined the Reds' youth academy at the age of nine. He signed his first professional contract with Liverpool on 5 November 1997. Gerrard made his Liverpool debut on 29 November 1998 in a match against Blackburn Rovers as a last minute substitute for Vegard Heggem. He made thirteen appearances in his debut season, filling in the midfield position for injured captain Jamie Redknapp and playing on the right wing.

Gerrard partnered Redknapp in central midfield for the 1999-2000 season. After starting the derby match against Everton on the bench, he replaced Robbie Fowler in the second half but received his first career red card for a late foul on Everton's Kevin Campbell. Later that season, Gerrard scored his first senior goal in a 4-1 victory over Sheffield Wednesday. In 2000-2001, he made fifty starts in all competitions and scored ten goals as Liverpool won the League Cup.

In 2003-2004, Gerrard was linked with a move to Chelsea during the offseason. He admitted he was not "happy with the progress Liverpool has made". In the end, Gerrard turned down a £20 million offer from

Chelsea to stay with Liverpool and new coach Rafael Benítez. Gerrard scored twenty-three goals in 53 appearances in 2005-2006, and in April became the first Liverpool player since John Barnes. On 28 October 2007, Gerrard played his 400th game for Liverpool in a league match against Arsenal, in which he scored the only goal in a Champions League away tie against Olympique de Marseille on 11 December. Gerrard needed to undergo groin surgery at the beginning of the 2008-09 season, but the problem was not serious and he quickly returned to training. Gerrard scored his first goal of the 2010 season from the penalty spot in a Europa League qualifier against Macedonian side FK Rabotnicki on the 5th August 2010.

His next two goals came on 19 September at Old Trafford in a 3-2 loss against Manchester United; he scored from a penalty kick in the 64th minute and a free-kick 6 minutes later he followed this up with the equaliser in a 2-2 home draw with Sunderland. 11 days later Gerrard won the Champions League against Napoli with 3-1.

Stuart Broad

Stuart Christopher John Broad (born 24 June 1986 in Nottingham) is a cricketer who plays Test and One Day International cricket for England. A left-handed batsman and right-arm seam bowler,

Broad's professional career started at Leicestershire, the team attached to his school, Oakham School; in 2008 he transferred to Nottinghamshire, the county of his birth and the team for which his father played. In August 2006 he was voted the Cricket Writers' Club Young Cricketer of the Year.

He was a vital member of the victorious 2009 Ashes squad, and he won Man of the Match in the fifth Test at the Oval, after figures of 5/37 in the afternoon session of the second day. His bowling was also instrumental in helping England win the 2010 ICC World T20. As a batsman, he holds the second-highest ever Test score made by a number 9 after his 169, his first century in first-class cricket, against Pakistan in August 2010.

Achievements and honours

- Cricket Writer's Club Young Cricketer of the Year: 2006
  - NBC Denis Compton Award: 2005, 2006, 2007
  - PCA England's Most Valuable Player: 2008/2009
- Record 8th wicket partnership for England in One-Day Record
7th wicket partnership against South Africa in Test Matches
  - Ashes winner: 2009
- England's leading wicket taker in the Ashes 2009 Series with
18 wickets.
- World Record 8th wicket partnership in Test Cricket

Charlotte Cooper (tennis)

Charlotte Reinagle Cooper (22 September 1870 - 10 October 1966) was a tennis player born in Ealing, Middlesex, England where, as a young woman, she was a member of the Ealing Lawn Tennis Club. She won her first of five Wimbledon championships singles titles in 1895, wearing an ankle-length dress in accordance with proper Victorian attire. She won again the following year and for the third time in 1898. Nicknamed "Chattie" she was a tall, slender,

and elegant woman in appearance but a deceptively powerful athlete who became the first woman to win an Olympic champion title. (Medals were not awarded until the 1904 Summer Olympics.) She won the tennis singles at the 1900 Summer Olympics in Paris, France where women were allowed to participate for the first time. She followed this up with a second gold medal, winning the mixed doubles with partner Reginald Doherty. On 12 January 1901 she married a tennis compatriot, Alfred Sterry. That year she captured the Wimbledon championship for the fourth time. After time off for family, she returned to active tennis, winning her fifth Wimbledon singles title in 1908 at the age of 37 years 282 days, an age record that still stands. In 1912, at age 41 she was still one of the best players in the game and that year made it to the Wimbledon finals. Mrs. Cooper Sterry remained active in competitive tennis and continued to play in

championship events well into her 50s. Her husband became President of the Lawn Tennis Association and their daughter, Gwen, played on Britain's Wightman Cup tennis team. In 1966, Charlotte Cooper Sterry died at the age of 96, in Helensburg, Scotland.

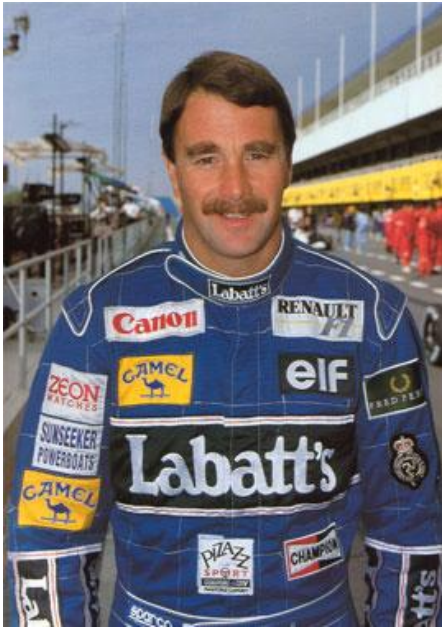

Sir Robert Charlton

Sir Robert Charlton, or Bobby Charlton, is the living legend of English football. His career began in 1953 in Manchester United where he spent almost his entire active football life. For these 20 years in the most successful British football club Charlton made 759 appearances and scored 249 goals. He survived the Munich plane crash in 1958 and later became captain of the team, with whom he won the European Cup in 1968. Meanwhile, Sir Bobby Charlton was the star of the English national team, leading it to its one and only World Cup victory in 1966. The same year the football genius was appointed European Footballer of the year. Bobby Charlton remains in the history books as the top goal scorer of the English national team with 49 goals achieved in 106 games. The great footballer decided to leave Manchester United in 1973 and moved to Preston North End. After a season there, he finished his career in Waterford United in 1975. True to his favourite club, Bobby Charlton entered the board of directors of Manchester United in 1984 and is still there today. In 1994 due to his outstanding accomplishments towards Great Britain he was knighted and acquired the right to use the title "Sir" in front of his name

Nigel Ernest James Mansell

Nigel Mansell is one of the most remarkable figures in the history of Formula One, the most famous racing championship on the planet. During his 15-years-long career Mansell won 31 races, a fabulous achievement that ranks him fourth in terms of number of victories after Michael Schumacher, Alain Prost and Ayrton Senna. The most successful British F1 pilot competed for the teams of Lotus, Ferrari, Williams and McLaren. In 1992 he finally won the championship and moved to the American CART series, today called "Champ Car". There Mansell won the title in his first season in 1993 and became the first rookie to boast of such an achievement. Thus he is the only person in history to hold the titles in Formula One and the CART series simultaneously. Nigel Mansell was awarded the title Sports Personality of the Year by BBC in 1986 and 1992. Furthermore, in recognition of his merits the great racer was immortalized in the International Motorsports Hall of Fame in 2005.

Martin Osborne Johnson

Martin Johnson is considered the best contemporary English rugby player. He led the national team as a captain to its last World Cup and Grand Slam victories in 2003. Johnson spent his entire career in one team - Leicester Tigers, recording 307 appearances in the period from 1989 to 2005. With Leicester he won the league six times and

the prestigious Heineken Cup two times. Martin Johnson is widely known for his leadership skills and gentlemanly attitude towards the game, making him one of the most respected players in the world. He is also recognized as one of the best locks of all times. In 2004 Martin Johnson became Commander of the Order of the British Empire.

John Terry

John George Terry (born 7 December 1980) is an English professional footballer. Terry plays in a centre back position and is the captain of Chelsea in the Premier League. Terry was also captain of the England national football team from August 2006 until February 2010.

Terry was voted best defender in the UEFA Champions League in both 2005 and 2008, the PFA Players Player of the Year in 2005 and was included in the FIFPro World XI for four consecutive seasons, from 2005 to 2008. He wears the number 26 shirt for Chelsea.

He made his England debut in June 2003 against Serbia and Montenegro, and started his first game for England on 20 August 2003 at Portman Road, Ipswich, in a friendly against Croatia. England won the game 3-1. His main central defensive partner has been Rio Ferdinand.

On 10 August 2006, Steve McClaren named John Terry as the England captain. Terry scored a goal on his debut as the England captain, in a friendly international against Greece. This was the first goal of the match. When celebrating he kissed his new captain's armband. However, with Terry as captain, England did not qualify for Euro 2008.

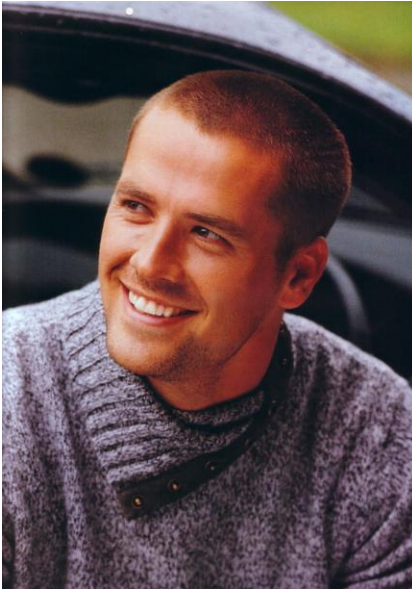
On 1 June 2007, Terry became the first player in the senior England team to score an international goal at the new Wembley Stadium when he scored England's goal in a 1-1 draw with Brazil. On 5 February 2010, following allegations regarding Terry's private life, Fabio Capello announced that Terry was removed as the captain of the England team. He was replaced by fellow defender Rio Ferdinand.

Terry currently lives in Oxshott, Surrey. He and his wife Toni are the parents of twins, Georgie John and Summer Rose, born on 18 May 2006 in Westminster, London. Terry's parents are Ted and Sue. His brother, Paul (born 1979), is a professional footballer, too.

In 2009, Terry was named "Dad of the Year" in a top made in Britain.

Michael James Owen

Born on 14 December 1979 in Chester, Cheshire, Michael James Owen was the fourth child of Jeanette and Terry Owen. His father is a former professional footballer and played for clubs such as Chester City and Everton. Owen was introduced to football at the age of seven by his father who soon saw Michael as the most promising athlete in the family. A boyhood Everton fan, Owen attended Rector Drew Primary School in Hawarden, Wales and by the age of ten, some of the nation's leading scouts were monitoring his progress.

He later played for Deeside Primary School's team (where he scored 97 goals; beating previous record holder Ian Rush by 25 goals) and joined the youth team of Mold Alexandra, playing with the under-10s at the age of eight after a local physical education teacher, Howard Roberts, persuaded the league to allow an under-age player. Owen scored on his debut for Mold Alexandra, a 2-0 win over local rivals Bagillt. After leaving Deeside, Owen attended Hawarden High School, where he also played for the school team.

Owen began his senior career at Liverpool in 1996. He progressed through the Liverpool youth team and scored on his debut in May 1997. In his first full season in the Premier League he finished as

joint top scorer. He repeated the feat the following year and was Liverpool's top goal scorer from 1997-2004, in spite of a recurring hamstring injury. His first major club honours came in 2001 when Liverpool won a cup treble of the UEFA Cup, FA Cup and Football League Cup, and Owen was the recipient of the Ballon d'Or that year. He went on to score 118 goals in 216 appearances in the Premier League for Liverpool.

Internationally, Owen first played for the senior England team in 1998, becoming England's youngest player and youngest goalscorer at the time. His performance at the 1998 World Cup brought him to national and international prominence and he went on to appear, and score, in Euro 2000, the 2002 World Cup and Euro 2004. He is the only player to ever have scored in four major tournaments for England. He played at the 2006 World Cup but suffered an injury which took him a year to recover from. Occasionally playing as captain, he is England's seventh most-capped player and has scored a national record of 26 competitive goals, with 40 in total from 89 appearances. Owen's long injury absence after the 2006 World Cup resulted in a dispute between FIFA and The FA and Newcastle United, and eventually resulted in an unprecedented £10m compensation award to Newcastle, and brought changes to the compensation arrangements between club and country regarding injuries sustained by contracted club players while on international duty.

Kevin Phillips

Kevin Mark Phillips (born 25 July 1973 in Hitchin, Hertfordshire) is an English footballer who currently plays as a striker for Birmingham City.

His favoured position is as a centre forward alongside a target man, which was the basis for his success at Sunderland, although he has found success alongside a variety of strike partners during his career. He remains the last English/British winner of the European Golden Boot, which he was awarded in 2000.

Starting his career at non-league Baldock Town as a right-back after being rejected as a defender as they saw him as too short for Southampton, Phillips was the Premier League top scorer in the 1999-2000 season with 30 goals for Sunderland, and he then went on to win the Golden Boot for the whole of Europe in that season.

Phillips started his football career as a right back. He was released by Southampton in his youth and was quickly snapped up by one of his local teams, non-league semi-professional Baldock Town. There his eye for goal and good ball control were quickly noticed and he was shifted to striker. His goal-scoring turned Baldock into a top-of-the-table side, as well as an extended run in cup competition, including the FA Trophy. His exploits netted him a move into the Football League, to Watford.

Steve Davis

Steve Davis is an English professional snooker player. He has won more professional titles in the sport than any other player, including six World Championships during the 1980s, when he was the world number one for seven years and reached eight world finals, becoming the sport's first millionaire. Though he has not won a major tournament since the 1997 Masters, Davis continues to play snooker at a high level. He was still ranked in the world's top 16 at the age of 50, and is currently ranked no. 41. He now combines his playing career with his role as an established television analyst and occasional commentator for BBC's snooker coverage.

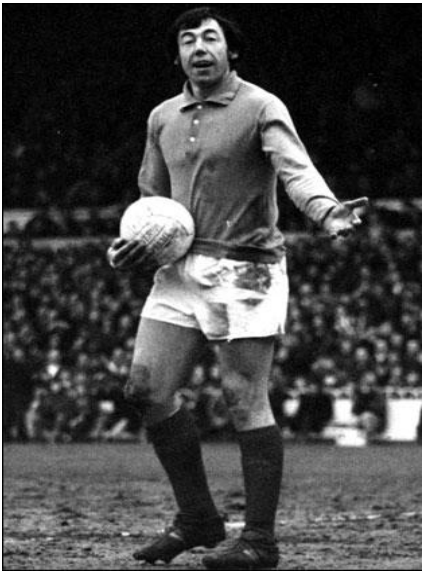
Dominance of snooker

Davis came to public prominence after his performance at the 1980 World Championship, where he reached the quarter-finals, knocking out defending champion Terry Griffiths en route, before losing to Alex Higgins. Davis won his first major title in the same year - the UK Championship - during which he beat Griffiths 9-0 in the semi-finals and Higgins 16-6 in the final. This began an 18-month period of

dominance. He won the Classic and then the International Masters and English Professional titles in 1981, and became the bookmakers' favourite to win the 1981 World Championship, despite being seeded only 15. After struggling to a 10-8 win over a young Jimmy White in the opening round, he defeated Higgins in the second round and Griffiths in the quarter-finals, before outlasting defending champion Cliff Thorburn in a gruelling semi-final. Davis's 18-12 victory over Doug Mountjoy in the final confirmed bookmakers' early predictions and in celebration his manager Barry Hearn charged across the arena to lift him up in the air. He would go on to reach seven out of the next eight world finals.

He followed up his world title win with a 9-0 final victory over Dennis Taylor in the International Open and then retained the UK Championship with a 9-0 whitewash over White in the semi-finals and a 16-3 win over Griffiths in the final. This began a period of six months in which Davis and Griffiths contested almost all the major tournament finals. During this run, in January 1982, Davis made television sporting history when he compiled the first televised maximum break at the Classic at the Queen Elizabeth Hall, Oldham, against John Spencer, though he was subsequently beaten 9-8 in the final by Griffiths.

Gordon Banks

Gordon Banks, born 30 December 1937, is a retired English footballer, elected in a poll by the IFFHS as the second best goalkeeper of the 20th Century after Lev Yashin and before Dino Zoff.

Banks was a member of the England national team that won the 1966 World Cup. Banks was named by Pelé as one of the top 125 greatest living footballers in March 2004.

Banks' career started to rise rapidly. By 1965, Banks was indisputably the first-choice England goalkeeper. He was settling into the form of his life which would last for the next seven years; agile and alert, he was frequently seen making amazing reflex saves and possessed flawless positional sense and reading of attackers' movements and instincts.

On Tuesday 9 May 2006, Banks was the first "legend" to be inducted into a new Walk of Fame, by having a plaque installed in the pavement in front of the Town Hall. Banks made a speech to an attendant crowd as to how thrilled he was to be given this honor. The plaque is made of bronze, and is a star set in a circle with a blue background, and the words "SHEFFIELD LEGEND" GORDON BANKS OBE. FOOTBALLER.

Mohammed "Mo" Farah

Mohammed "Mo" Farah (born 23 March 1983 in Mogadishu, Somalia) is a Somali-born British international track and field athlete. He holds the British road record for 10,000 metres, the British indoor record in the 3000 metres and the British track record for 5000 metres. On 27 July 2010 Farah won Britain's first-ever men's

European gold medal at 10,000 m in a time of 28 minutes 24.99 seconds. He followed this with a gold in the 5000 m, becoming the 5th athlete to complete the long-distance double at the championships and the first British man to do so.

Based in London and running for Newham and Essex Beagles athletics club, Farah won his first major title at the European Junior Championships in 2001. On the track, he generally competes over 5000 metres, where he came sixth in the 2007 World Athletics Championships. He also runs the 3000 metres and occasionally the 1500 metres.

In addition, Farah competes in cross-country running, where in December 2006 he became European champion in Italy. In 2009, he followed that with a gold medal in the 3000 m at the European Indoor Championships in Turin. In 2010, Farah became an ambassador for Bupa and Lucozade Sport.

Achievements:

- * 2005 European Indoor Athletics Championships - 3000 m Sixth place
- * 2006 European Cross Country Championships - Gold Medal
- * 2006 European Championships in Athletics - 5000 m Silver medal
  - * 2006 Commonwealth Games - 5000 m 9th place
  - * 2007 World Championships in Athletics - 5000 m 6th place
- * 2009 European Indoor Championships in Athletics - 3000 m Gold medal
- * 2010 European Athletics Championships - 10,000 m Gold medal
- * 2010 European Athletics Championships - 5000 m Gold medal

Cuprins

Sportivul/ Sportspeople	RO	ENG
Sportivi români celebri / The most famous RO sportspeople	3	57
Prefață/ Preface	4	58
Generația de aur/ The Gold Generation.....	5	59
Nadia Comăneci	6	60
Iolanda Balaș Soter	15	68
Ion Țiriac	17	69
Ilie Năstase	21	73
Gheorghe Hagi	23	75
Helmuth Duckadam	27	79
Ivan Patzaichin	31	83
Generația de astăzi/ Today's Generation	35	87
Adrian Mutu	36	88
Marius Urzică.....	40	92
Andrei Pavel	43	95
Leonard Doroftei	45	97
Gabriela Szabo	47	99
Laura Badea	51	103
Lucian Bute	54	105
Sportivi britanici celebri/The most famous GBR sportspeople	108	134
David Beckham	109	135
Wayne Rooney	111	137
Steven Gerard	114	140
Stuard Broad	117	143
Charlotte Cooper	119	145
Sir Robert Charlton	120	147
Nigel Mansell	121	148
Martin Osborne Johnson	122	149
John Terry	123	150
Michael James Owen	125	152
Kevin Phillips	128	154
Steve Davis	129	155
Gordon Banks	131	157
Mohammed "Mo" Farah	132	158

COMENIUS REGIO - "Buildina hridaes between countries through leadershin in sports"

The most famous sportspeople

This project was funded with support from the European Commission. This publication reflects only the views of the author and the European Commission is not responsible for